

Gmina Sierakowice
ul. Lęborska 30
83-340 Sierakowice

MIEJSCOWY PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO REJONU WSI GOWIDLINO

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO REJONU WSI GOWIDLINO

Na zlecenie Urzędu Gminy Sierakowice

ul. Lęborska 30
83-340 Sierakowice

Opracowanie:

Pracownia urbanistyczno-architektoniczna
MONDRA design Łukasz Woźniak

Autor prognozy:

mgr Katarzyna Kuszczak

SIERPIEŃ 2018 – WRZESIEŃ 2021

Spis treści:

1. Wiadomości ogólne	3
1.1. Wstęp	3
1.2. Podstawy prawne	3
1.3. Zakres przedmiotowy prognozy	3
1.4. Metodyka	7
1.5. Materiały wyjściowe	7
1.6. Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia niniejszego opracowania oraz sposoby, w jakich zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu	8
2. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu	12
3. Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego rejonu objętego projektem planu	13
3.1. Krótka charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego	13
3.2. Obszary chronione	20
3.3. Stan i funkcjonowanie środowiska	23
3.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji	23
3.5. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji postanowień planu	25
3.6. Podstawowe uwarunkowania dla zagospodarowania wynikające z opracowania ekofizjograficznego	25
3.7. Istniejące problemy ochrony środowiska	26
4. Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu zagospodarowania przestrzennego	27
4.1. Ustalenia projektu miejscowego planu	27
4.2. Przewidywane skutki wpływu ustaleń planu na środowisko	45
4.3. Wpływ ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska, w tym oddziaływanie na obszary Natura 2000	45
4.4. Informacje o transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	50
4.5. Zgodność m.p.z.p. z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz innymi dokumentami	51
4.6. Podsumowanie prognozy	52
5. Ocena ustaleń projektu planu w aspekcie ochrony środowiska	53
6. Ocena ustaleń projektu planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko	54
7. Wnioski	55
8. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	55
<i>Oświadczenie autora prognozy</i>	59

ZAŁĄCZNIK 1. RYSUNEK: PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO REJONU WSI GOWIDLINO

1. Wiadomości ogólne

1.1. Wstęp

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Rolą tego opracowania jest wskazanie na minimalizowanie szkodliwych oddziaływań na środowisko przyrodnicze, które mogą zachodzić w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji przestrzennych podjętych w planie.

Celem prognozy jest ocena miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienie przewidywanych przekształceń środowiska i warunków życia ludzi w wyniku realizacji projektu planu.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami projektu planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu na poszczególne komponenty środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, w szczególności na ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne oraz dobra kultury.

1.2. Zakres powierzchniowy prognozy

Niniejszą prognozę sporządza się na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części gminy Sierakowice. Teren opracowania obejmuje obszar określony w uchwale Nr XXVI/283/2017 Rady Gminy Sierakowice z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi Gowidlino. Zakres zmian obejmuje tereny miejscowości Gowidlino, o różnym stopniu zainwestowania oraz tereny wolne od zabudowy. Plan obejmuje obszar o powierzchni 877 ha z czego ok. 200 ha zajmuje obszar Jeziora Gowidlińskiego.

1.3. Zakres przedmiotowy prognozy

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonanego zgodnie z uchwałą Nr XXVI/283/2017 Rady Gminy Sierakowice z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi Gowidlino.

W granicach sporządzanego planu znajduje się obowiązujący dokument planu miejscowego w części terenów, który następnie ulegał kilkukrotnym zmianom. Są to następujące uchwały:

- 1) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar działki nr 417/1 położonej we wsi Gowidlino w gminie Sierakowice przyjętego uchwałą Nr XXIX/181/00 Rady Gminy w Sierakowicach z dnia 23 listopada 2000 r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiej z dnia 19 lutego 2001 r. Nr 14 Poz. 110);

2) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej obejmującego część działki Nr 295/3 położonej we wsi Gowidlino przyjętego uchwałą Nr XLVI/360/02 Rady Gminy w Sierakowicach z dnia 1 października 2002 r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z dnia 19 marca 2003 r. Nr 41 Poz. 575);

Rysunek 1. Teren planu (granica czerwona) na tle obowiązującego dokumentu, źródło: uchwała Nr XLVI/485/10 Rady Gminy Sierakowice z dnia 4 listopada 2010 r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z dnia 17 grudnia 2010 r. Nr 160 Poz. 3257).

3) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gowidlino obejmującego działkę nr 26/2 (gmina Sierakowice) przyjętego uchwałą Nr XXXIII/336/09 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 września 2009 r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z dnia 26 listopada 2009 r. Nr 160 Poz. 3019);

4) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla rejonu Gowidlina przyjętego uchwałą Nr XLVI/485/10 Rady Gminy Sierakowice z dnia 4 listopada 2010 r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z dnia 17 grudnia 2010 r. Nr 160 Poz. 3257);

5) zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla rejonu Gowidlina fragmentów B.01.MN i C.12.UU przyjętej uchwałą Nr XVII/195/12 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 marca 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z dnia 21 maja 2012 r. Poz. 1808);

6) zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu Gowidlina, w gminie Sierakowice przyjętej uchwałą Nr VII/75/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 28 kwietnia 2015 r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z dnia 22 czerwca 2015 r. Poz. 1924).

Zmiana, miejscowego planu, która została podjęta uchwałą intencyjną w roku 2016 ma za zadanie scalić dotychczasowe dokumenty, które obejmowały różne arealy (od niewielkich do znacznych części obrębu), oraz przede wszystkim dostosowanie zapisów miejscowego prawa do przyjętego Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sierakowice, który został przyjęty uchwałą Nr XXXIII/384/17 Rady Gminy Sierakowice z 30.06.2017 r.

Prognoza została sporządzona w zakresie określonym w Ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.). Oznacza to, że prognoza musi zawierać:

1. informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami;
2. informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
3. propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
4. informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko;
5. streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Prognoza określa, analizuje i ocenia:

1. istniejący stan środowiska oraz potencjalne tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu;
2. stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem;
3. istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
4. cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu;
5. przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra

materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniem na te elementy.

W prognozie powinno przedstawić się: rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru a w przypadku prognozowanego negatywnego oddziaływania na Obszar Natura 2000, biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Rysunek 2. Teren gminy Sierakowice na tle powiatu, województwa i kraju, źródło Internet.

Procedura ponowienia uzgodnień, wynika bezpośrednio z niewielkich zmian w zakresie przeznaczenia terenu, w tym np. dopuszczenia terenów usługowych na skraju północno-wschodnim terenu opracowania, rezygnacji wydzielenia terenów z zabudową mieszkaniową wielorodzinną czy niewielkich modyfikacji parametrów. Zasadniczy charakter projektu planu nie uległ zmianie a zatem trzon wykonanych analiz i ocen w zakresie prognozy oddziaływania zachował swoją aktualność.

1.4. Metodyka

Metodyka zastosowana w opracowaniu, to synteza typowych metod dla opracowywanych dokumentów planistycznych. Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano dostępne publikacje, dokumenty i raporty dotyczące obszaru gminy, powiatu i województwa. Punkt wyjścia do analiz stanowiła diagnoza stanu istniejącego w odniesieniu do kierunków i celów stawianych w projekcie miejscowego planu.

Wzięto także pod uwagę skalę planu, ze szczególnym uwzględnieniem możliwego oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.

Niniejsza prognoza została opracowana stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowana do zawartości i stopnia szczegółowości ocenianego dokumentu.

Wnioski do planu sformułowano w oparciu o zapewnienie podstawowego funkcjonowania i ochrony terenów najcenniejszych przyrodniczo na omawianym obszarze i w jego otoczeniu oraz zgodności projektu planu ze wskazaniami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym.

1.5. Materiały wyjściowe

Przy opracowywaniu posłużono się następującymi materiałami wyjściowymi:

- Jaroszewski W., Marks L., Radomski A., 1985, *Słownik geologii dynamicznej*, Wydawnictwa Geologiczne
- Kleczkowski A.S., (red.) 1990, *Mapa obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony 1:500000* – Wyd. AGH, Kraków
- Kondracki J., 1994, *Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne*, PWN, Warszawa
- *Krajowy plan gospodarki odpadami 2022*, 2016
- *Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy*, 2017
- *Strategia Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014-2024*, 2014
- *Program Ochrony Środowiska Gminy Sierakowice na lata 2014-2017 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2018-2021*, 2015
- *Strategia Rozwoju Powiatu Kartuskiego na lata 2016 -2040*, 2016
- *Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kartuskiego na lata 2015 – 2018 z perspektywą na lata 2019 – 2022*, 2014
- *Program Gospodarki Odpadami dla Powiatu Kartuskiego 2011*, 2008
- *Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2009*, 2008
- *Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*, projekt
- *Program Ochrony Środowiska województwa pomorskiego na lata 2013 – 2016 z perspektywą do roku 2020*, 2012
- *Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022*, projekt
- *Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020*, 2012

- *Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2015 r.*, 2016 Biblioteka Internetowa WIOŚ Gdańsk
- *Richling A, Solon J., 1998, Ekologia krajobrazu*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
- *Roczna ocena jakości powietrza dla województwa pomorskiego - raport za 2015 rok*, 2016, Biblioteka Internetowa WIOŚ Gdańsk
- *Szafer W., Zarzycki K., 1977, Szata roślinna Polski*, PWN, Warszawa
- *Szponar A., 2003, Fizjografia urbanistyczna*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa
- *Wojewódzki Plan Gospodarowania Odpadami 2012*
- *Woś A., 1996, Zarys klimatu Polski*, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań

Strony internetowe (dostęp: 2018):

- <https://bip.pomorskie.eu>
- www.codgik.gov.pl
- www.geoportal.gov.pl
- www.google.maps.pl
- www.kzgw.gov.pl
- www.gdansk.rdos.gov.pl
- www.mos.gov.pl
- www.pgi.gov.pl
- www.psh.gov.pl

Przepisy:

- *Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.)*
- *Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55.)*
- *Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.)*
- *Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396 ze zm.)*
- *Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282)*
- *Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310 ze zm.)*
- *Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. 2019 poz. 701 ze zm.)*
- *Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. 2017 poz. 1161.)*
- *Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1862)*
- *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1839)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. 2014 poz. 112.)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. 2012 poz. 103.)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz.U. 2014 poz. 1713)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. 2016 poz. 2183)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. 2014 poz. 1408)*

Ponadto opracowanie oparto także na podstawie inwentaryzacji terenowej.

1.6. Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia niniejszego opracowania oraz sposoby, w jakich zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Główne zobowiązania międzynarodowe Polski w dziedzinie ochrony środowiska wynikają z członkostwa

w Unii Europejskiej. Dokumenty te wyszczególnione poniżej znajdują odzwierciedlenie w ustawodawstwie polskim poprzez odpowiednie ustawy i rozporządzenia, a także inne dokumenty o znaczeniu strategicznym.

Do najważniejszych dokumentów programowych Unii istotnych dla wprowadzania koncepcji trwałego i zrównoważonego rozwoju należą:

VI Program Działań Unii Europejskiej zatytułowany: Środowisko 2010 – Nasza Przyszłość, Nasz Wybór – który stanowi 6 już program polityki ekologicznej UE, który formułuje 4 główne cele działania w zakresie ochrony środowiska na lata 2001 – 2010. Są to:

- zmiany klimatyczne – celem jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 8% w latach 2008 – 2012 (wspieranie zużycia odnawialnych źródeł energii);
- przyroda i bioróżnorodność – przywrócenie struktury i funkcjonowania systemów przyrodniczych;
- środowisko a zdrowie – redukcja zagrożenia pestycydami i chemikaliami;
- zasoby naturalne i odpady – zwiększenie efektywności wykorzystania zasobów naturalnych i zmniejszenie ilości odpadów.

Sformułowane powyżej kierunki głównych działań określają cele strategiczne dotyczące ochrony środowiska i na jego podstawie opracowywane są kolejno programy lokalne, regionalne i krajowe.

Kolejnym istotnym dokumentem jest Odnowiona Strategia Zrównoważonego Rozwoju UE, która za jeden z głównych celów uznaje ochronę środowiska naturalnego poprzez:

- zachowanie potencjału Ziemi,
- respektowanie ograniczeń naturalnych zasobów,
- zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i poprawy jego jakości,
- przeciwdziałanie i ograniczenie zanieczyszczeniu środowiska,
- propagowanie zrównoważonej konsumpcji i produkcji, tak by oddzielić wzrost gospodarczy od degradacji środowiska.

Ponadto wyodrębniono siedem głównych wyzwań, którym przypisano cele ostateczne i operacyjne oraz działania:

- ograniczenie zmian klimatycznych oraz zwiększenie udziału czystej energii (ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zwiększenie udziału paliw alternatywnych),

- zrównoważony transport - proekologiczna przebudowa modelu transportowego (wzrost udziału transportu kolejowego, wodnego i publicznego w strukturze transportu ogółem),
- promowanie zrównoważonej konsumpcji i produkcji (zwiększenie udziału ochrony środowiska w rozwoju gospodarczym),
- racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi (unikanie ich nadmiernej eksploatacji) oraz zahamowanie degradacji różnorodności biologicznej,
- zwiększenie bezpieczeństwa zdrowotnego (bezpieczeństwo i wysoka jakość produktów żywnościowych, produkcja i użytkowanie środków chemicznych w sposób bezpieczny dla zdrowia ludzi i środowiska),
- promowanie integracji i solidarności społecznej oraz stabilnej jakości życia,
- wyzwania w zakresie globalnego ubóstwa i trwałego rozwoju.

Kolejnym dokumentem jest *Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu* – jest to dokument programowy Komisji Europejskiej, który obejmuje tematykę rozwoju zrównoważonego poprzez wspieranie gospodarki efektywnej korzystającej z zasobów środowiska. Do celów nadrzędnych należy ograniczenie emisji CO₂ (nawet o 30%), zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii, zwiększenie efektywności wykorzystania energii o 20%.

Wśród najważniejszych ustaleń w zakresie ochrony środowiska na szczeblu państw członkowskich są dyrektywy, wśród których jako najważniejsze należy wymienić:

- dyrektywę Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków **(Dyrektywa Ptasia)**
- dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory **(Dyrektywa Siedliskowa)**

Obie dyrektywy są podstawą prawną tworzenia sieci NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych wyginięciem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt w skali Europy.

Rysunek 3. Teren wsi Gowidlino na tle najbliższych obszarów Natura 2000.

Realizacja projektu miejscowego planu zagospodarowania nie powinna wpłynąć negatywnie na obszary NATURA 2000, gdyż tereny objęte planem znajduje się w oddaleniu ok. 2 km od najbliższego z sąsiednich obszarów NATURA 2000 PLH220097 Jeziora Kistowskie. Skala zmian będzie nieść jedynie lokalne oddziaływanie na tereny sąsiadujące, skala zmian zaproponowana planem będzie nieodczuwalna w dalszej perspektywie.

Oprócz ww. aktów prawnych na uwagę zasługują także:

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (**dalej: dyrektywa SOOŚ**)
- dyrektywa Rady nr 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (**dalej: dyrektywa OOS**)

Celem Dyrektywy nr 2001/42/WE „...jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko”. Dyrektywa nr 85/337/EWG dotyczy oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko.

Cele przedstawione w ww. dokumentach i aktach pranych Wspólnoty Europejskiej są podstawą rozwiązań prawnych obowiązujących w Polsce. Najważniejszym z nich jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polski , która w art. 5 wskazuje, że - „Rzeczpospolita Polska (...) zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”.

Politykę państwa w zakresie ochrony środowiska wyznaczają m.in. dokumenty: Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju – pierwsza próba określenia wizji Polski do roku 2025 wskazująca główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej. Strategia oparta została na koncepcji trwałego i zrównoważonego rozwoju.

Z punktu widzenia niniejszego opracowania szczególnej wagi nabiera aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym ujęty w Polityce Ekologicznej Państwa 2030. Projektowany dokument powinien spełniać wymogi zawarte w tym dokumencie tj. uwzględniać kształtowanie ładu przestrzennego pozwalając na racjonalną gospodarkę zasobami gminy w tym terenami cennymi przyrodniczo, uwzględniając powiązania ekologiczne i możliwości rozwoju przestrzennego.

W zakresie zagadnień związanych z odpadami w Polsce obowiązuje Krajowy planu gospodarki odpadami 2022, który wszedł w życie w sierpniu 2016 r. odnosi się on do postępowania z odpadami należy przede wszystkim zapobiegać powstawaniu odpadów, następnie zapewnić ich przygotowanie do ponownego użycia, recykling, w dalszej kolejności inne procesy odzysku, a w ostateczności unieszkodliwianie. Gospodarowanie odpadami zgodnie z wskazaną wyżej hierarchią umożliwi dalsze pogłębianie obserwowanego w ostatnich latach zjawiska, jakim jest oddzielanie wzrostu masy wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego.

Biorąc pod uwagę szczebel wojewódzki do jednego z najważniejszych dokumentów należy Program Ochrony Środowiska województwa pomorskiego na lata 2018 – 2021 z perspektywą do roku 2025 – jest to program, który: wskazuje wojewódzkie priorytety i cele ochrony środowiska wraz z działaniami prowadzącymi do ich osiągnięcia; określa harmonogram realizacji zadań na lata 2013-2020, zasady zarządzania programem oraz źródła finansowania jego wdrażania. Dokument wyznacza szereg priorytetów dotyczących ochrony zasobów przyrodniczych, zwiększania zasobów leśnych czy cennych gruntów rolnych, wskazuje na racjonalną gospodarkę eksploatacyjną ale także skupia się na kierunkach rekultywacji czy na programach redukujących zanieczyszczenia z różnych źródeł. Dokument też wyznacza standardy w zakresie edukacji ekologicznej, tak ważnej dla kształtowania pozytywnych podstaw społecznych.

Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022, to plan, którego głównym celem jest utworzenie w województwie zintegrowanej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska. Dokument jest obecnie zaktualizowany.

Szczebel regionalny to przede wszystkim Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kartuskiego – 2030, którego głównym celem jako dokumentu operacyjnego jest wskazanie podstawowych problemów w zakresie ochrony środowiska w regionie oraz przedstawienie perspektywicznych kierunków ich

rozwiązywania. W programie uwzględniono także wszystkie aspekty ochrony środowiska i zrównoważonego użytkowania jego zasobów.

Lokalne dokumenty, które przenoszą uwarunkowania powyżej wymienionych dokumentów na grunt gminy to między innymi Strategia Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014-2024, która przedstawia strategiczne i operacyjne cele rozwoju gminy w odniesieniu do stanu istniejącego – diagnozy, przedstawiając jednocześnie możliwość i czas osiągnięcia i ewaluacji założonych rozwiązań.

Kolejnym dokumentem jest Program Ochrony Środowiska Gminy Sierakowice na lata 2014-2017 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2018-2021, który wskazuje na konieczność ochrony poszczególnych elementów środowiska w gminie wskazuje na problemy oraz wyznacza kierunki ich rozwiązania.

Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, międzyczłonkowskim i krajowym zostały uwzględnione w planie zagospodarowania (w zakresie zapisania jak najbardziej racjonalnych zasad kształtowania przestrzeni objętej planem, uwzględnia on także uwarunkowania wynikające z zapisów dokumentów strategicznych z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego), dla którego sporządzona została niniejsza prognoza.

2. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu

Ze względu na charakter i skale zmian, jakie niesie ze sobą realizacja planu nie przewiduje się konieczności szczególnej analizy skutków postanowień przedmiotowego dokumentu. Oddziaływanie na środowisko, związane z planowanym przekształceniem terenu i wprowadzeniu przede wszystkim zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i/lub usługowej, nie powinno zmienić się na tyle silnie by konieczne było wprowadzanie nowych narzędzi i metod obserwacji środowiska. Przede wszystkim powinno wiązać się z zastosowaniem przepisów zawartych w Ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.).

Ustawa EIA reguluje przede wszystkim kwestie postępowania w zakresie ocen oddziaływania inwestycji na środowisko. Oczywiście zakładając, że zagospodarowanie przestrzenne fragmentu gminy Sierakowice zostanie przeprowadzone zgodnie z zapisami projektu zmiany miejscowego planu w korelacji z obowiązującym na tym terenie planem miejscowym, i nie będą lokalizowane tam obiekty, dla których potrzebne jest sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko, przeprowadzanie dodatkowych analiz nie będzie potrzebne. Zatem sprawdzanie jakości środowiska może odbywać się w ramach indywidualnych zamówień lub w ramach monitoringu środowiska województwa.

Analizę skutków realizacji postanowień planu można wykonać w ramach oceny aktualności studium i planów sporządzanych przez Wójta Gminy Sierakowice. Opracowanie takie opiera się głównie na rejestrach wydanych decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, uchwalonych planów oraz weryfikacji aktualności Studium. Obowiązek wykonywania analiz wynika z Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.). Należałoby tu zwrócić szczególną uwagę na realizację planu w zakresie urządzania zieleni, krajobrazu i zachowania powierzchni biologicznie czynnej ustalonej w planie czy prawidłowego kształtowania krajobrazu.

Ponadto, do wykonania analiz możliwe jest wykorzystanie sporządzonych uprzednio prognoz, raportów i ocen oddziaływania na środowisko. Dokumenty te stanowią istotne źródło danych niezbędne do analizy środowiska na danym terenie. Ocenę aktualności studium i planów powinno się sporządzać, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Z tą samą częstotliwością wykonywana byłaby analiza skutków realizacji postanowień planu, jeśli oczywiście nastalaby taka konieczność.

3. Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego rejonu objętego projektem planu

3.1. Krótka charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i kulturowego

Gmina Sierakowice położona jest w centralnej części województwa pomorskiego, w zachodnio-północnej części powiatu kartuskiego i jest jedną z 8 gmin powiatu. Jednostka zajmuje obszar o powierzchni 182,4 km².

Głównym ośrodkiem gminy jest wieś Sierakowice. Jej centrum, cechuje zabudowa zbliżona do miejskiej, wykazująca koncentrację wzdłuż dróg oraz linii kolejowej. Funkcje usługowe i handlowe zlokalizowane są przy głównych szlakach komunikacyjnych biegnących przez wieś, natomiast rzemieślnicze i produkcyjne – przy linii kolejowej. Funkcje mieszkaniowe przeważają w części południowo-zachodniej, zachodniej oraz północno-wschodniej wsi.

Charakterystyka terenu objętego planem

Gowidlino to obręb położony w zachodniej części gminy Sierakowice. Środkową część zajmuje dolina z rozległym jeziorem Gowidlińskim a część zachodnią i północną zajmują tereny leśne należące do Nadleśnictwa Cewice.

Zabudowa mieszkaniowa i usługi skoncentrowane są wokół historycznej części wsi - wzdłuż drogi wojewodzkiej 211 prowadzącej z Sierakowic do Słupska oraz przy wylocie drogi powiatowej 1912G prowadzącej z Gowidlina do Leman i drogi gminnej prowadzącej do Widnej Góry.

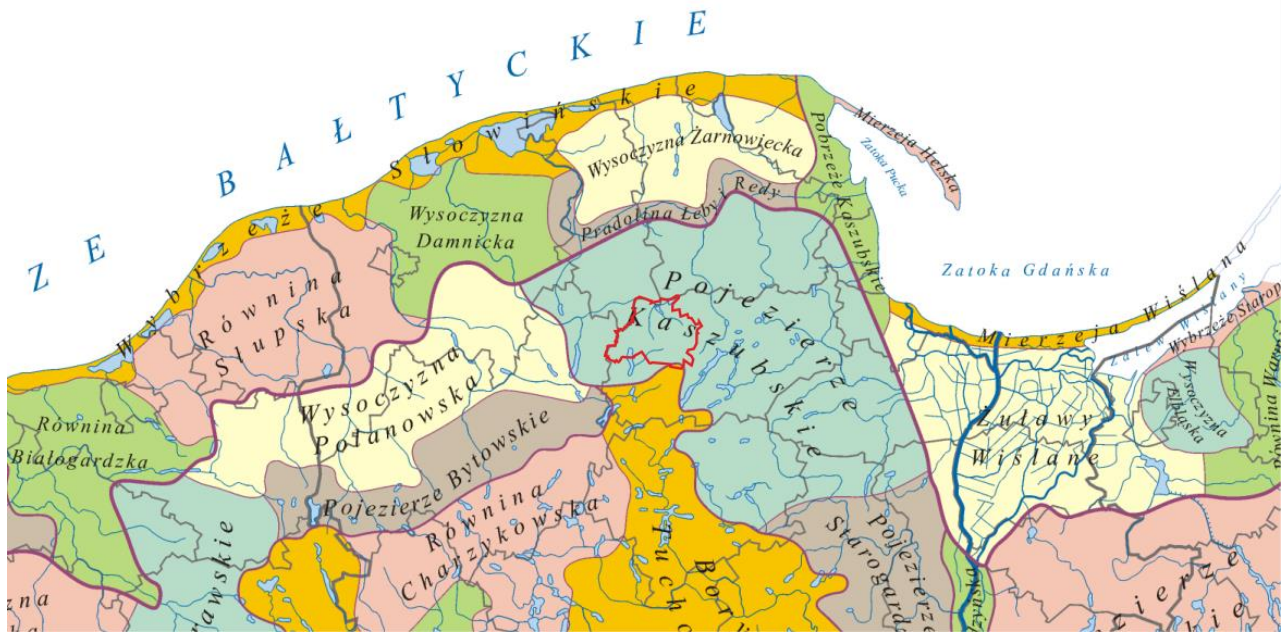
W centrum Gowidlina występują liczne usługi: sklepy, zespół szkół (szkoła podstawowa i Gimnazjum), zabytkowy kościół, cmentarz, budynek Ochotniczej Straży Pożarnej. Wieża kościoła stanowi dominantę widoczną z wielu kierunków. Przy wschodnim odcinku drogi wojewodzkiej nr 211 (odcinek Puzdrowo – Gowidlino) występują osada Kawle z zabudową zagrodową i zespołami kurników. Przy

zachodnim odcinku drogi wojewodskiej nr 211 występują dwa zespoły kurników. Pozostały teren stanowią tereny rolnicze z liczną rozproszoną zabudową zagrodową, powstającą pojedynczą zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz pojedynczymi obiektami produkcyjnymi (stolarnia w zachodniej części Gowidlina). Osada Lemany występuje w południowo- zachodniej części Gowidlina, przy drodze powiatowej prowadzącej wzdłuż zachodniego brzegu jeziora Gowidlińskiego. Pomiędzy drogą a brzegiem jeziora występują zespoły zabudowy rekreacyjnej i tereny usług turystycznych. Wzdłuż zachodniego brzegu jeziora Gowidlińskiego, wzdłuż wschodniego brzegu jeziora występują zespoły zabudowy rekreacyjnej.

Rzeźba terenu

Obszar Gminy charakteryzuje się urozmaiconą rzeźbą terenu. Występują tu typowe dla obszarów pojezierzy młodoglacjalnych, formy ukształtowania terenu jak: wysoczyzna morenowa denna, wyniesienia moreny czołowej, rynny polodowcowe, równiny sandrowe. Wysoczyzna morenowa (falista, płaska, pagórkowata strefa marginalna, wały moren akumulacyjnych) z roślinnością pól uprawnych z glebami brunatnymi wyługowanymi i glebami płowymi (pseudobielicowe), w podłożu z glinami, piaskami gliniastymi i piaskami na glinie; woda i materia dostarczane są z atmosfery; dominuje spływ wody i jej ograniczone wsiąkanie oraz tranzyt materii ku terenom niżej położonym. Wysoczyzna morenowa ze zbiorowiskami leśnymi, z glebami brunatnymi wyługowanymi i glebami płowymi (pseudobielicowe), w podłożu z glinami, piaskami gliniastymi i piaskami na glinie; woda i materia dostarczane są z atmosfery. Równiny sandrowe ze zbiorowiskami leśnymi z glebami bielicowymi i rdzawymi, w podłożu z piaskami i żwirami. Tereny gminy Sierakowice są znacznie zróżnicowane pod względem wysokościowym, co podnosi stopień atrakcyjności krajobrazu i stwarza dogodne warunki dla postrzegania jego walorów.

Zgodnie z fizyczno-geograficzną regionalizacją Polski, wg J. Kondrackiego, w ogólnym podziale, obszar gminy Sierakowice, w tym teren opracowania, w większości położony jest w obrębie następujących głównych jednostek: megaregion – Pozaalpejska Europa Środkowa, prowincja – Niż Środkowoeuropejski, podprowincja – Pojezierza Południowobałtyckie, makroregion – Pojezierze Zachodniopomorskie, Pojezierze Wschodnio-pomorskie, Pojezierze Południowopomorskie, mezoregion – Pojezierze Kaszubskie. Wysokości względne w granicach opracowania wahają się w przedziale od ok. 164 m. n.p.m. w obszarze rynny jeziora Gowidlińskiego, do ok. 207 m. n.p.m. w części wschodniej. W północno-zachodniej części przeważają wysokości powyżej 190 m. n.p.m.

Rysunek 4. Teren gminy Sierakowice na podziale fizycznogeograficznego wg Kondrackiego, źródło Internet.

Geologia:

Na terenie Gminy Sierakowice brak jest powiązania dzisiejszej rzeźby terenu z budową geologiczną podłoża, co jest wynikiem (typowego dla obszarów młodoglacjalnych) rozwoju geologicznego, gdzie niemal wyłączną siłą rzeźbotwórczą jest erozyjna i akumulacyjna działalność zlodowaceń plejstocenijskich. Wśród utworów akumulacji lodowcowej i działalności wód fluwioglacjalnych najczęściej występują: gliny zwałowe z głazami narzutowymi, utwory piaszczysto – żwirowe o różnej grubości (od ilastych i pyłowych do potężnych głazów), iły, mułki i in. Z epoką holocenijską wiążą się osady rzeczne w postaci głównie piasków i żwirów, osady rzeczno – jeziorno: m.in. iły, muły, margle i piaski oraz jeziorno – bagienne zbudowane z namułków organicznych, iltów jeziornych i torfów.

Surowce mineralne:

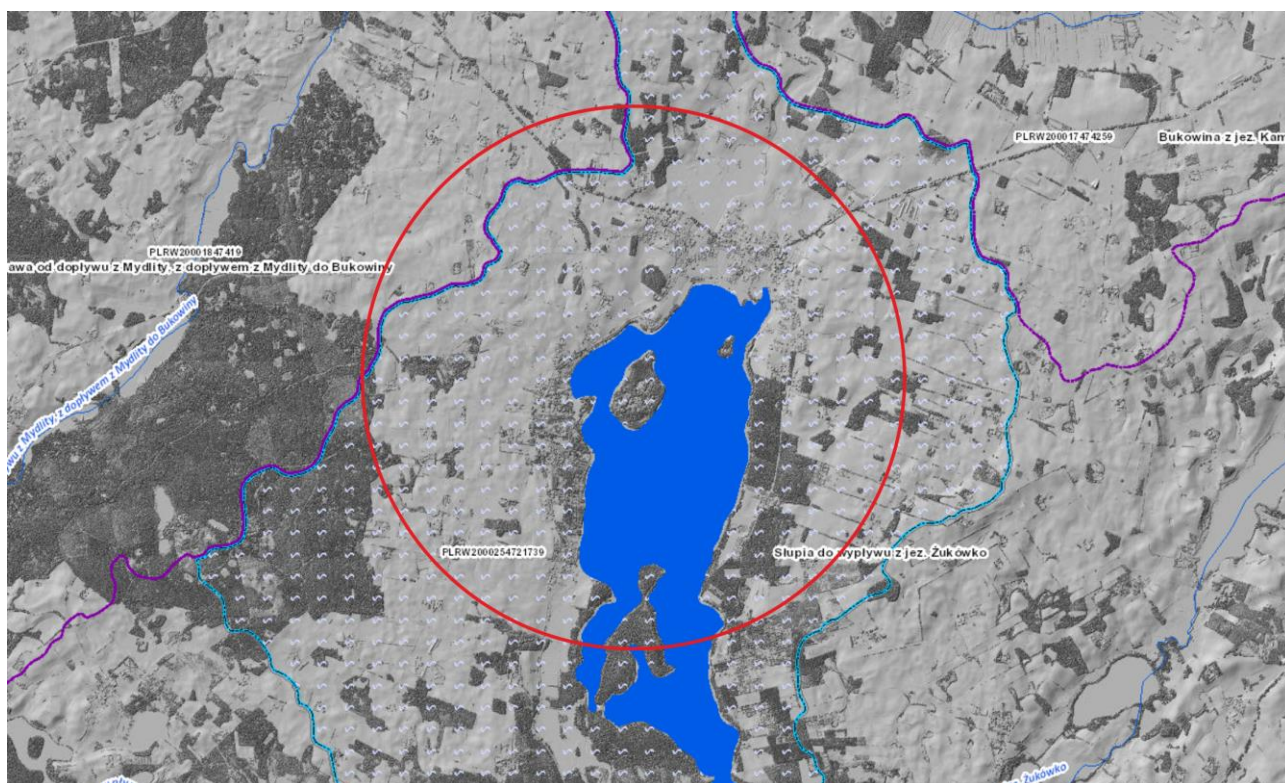
Na analizowanym obszarze zmiany planu miejscowego nie występuje żadne udokumentowane złożo surowców mineralnych (Centralna Baza Geologiczna Państwowego Instytutu Geologicznego).

Wody powierzchniowe:

Gmina Sierakowice położona jest w obrębie niżej wymienionych jednostkach hydrograficznych: w systemie zlewni Łupawy (dopływ Bukowina z Czarną Wodą, dopływ Dolina Jadwigi), w systemie zlewni Słupi, w systemie zlewni Łeby – niewielki obszar we wschodniej części gminy, w systemie zlewni Martwej Wisły – w tym w zlewni Motławy – w tym w zlewni Raduni. W obszarze objętym opracowaniem nie występuje zasadniczo sieć hydrograficzna. Natomiast teren jeziora Gowidlińskiego objęty planem połączony jest w obszarami poza planem w kierunku południowym. Dodatkowo występują lokalne rowy, tworzące korytarze ekologiczne, służące racjonalizowaniu gospodarki rolnej i odwodnieniu łąk.

Obszar obrębu Sierakowice, a zatem terenów objętych uchwałą zmiany planu, znajduje się w Jednolitej Części Wód Powierzchniowych – rzecznych: Słupia do wypływu z jez. Żukówko PLRW2000254721739 oraz

Łupawa od dopływu z Mydlity, z dopływem z Mydlity do Bukowiny PLRW20001847419 a także w Jednolitej Części Wód Powierzchniowych – jeziornych: Gowidlińskie PLLW20956.

Rysunek. 5. Położenie terenu opracowania na tle JCWP, źródło: <http://www.smorp.pl/imap/>

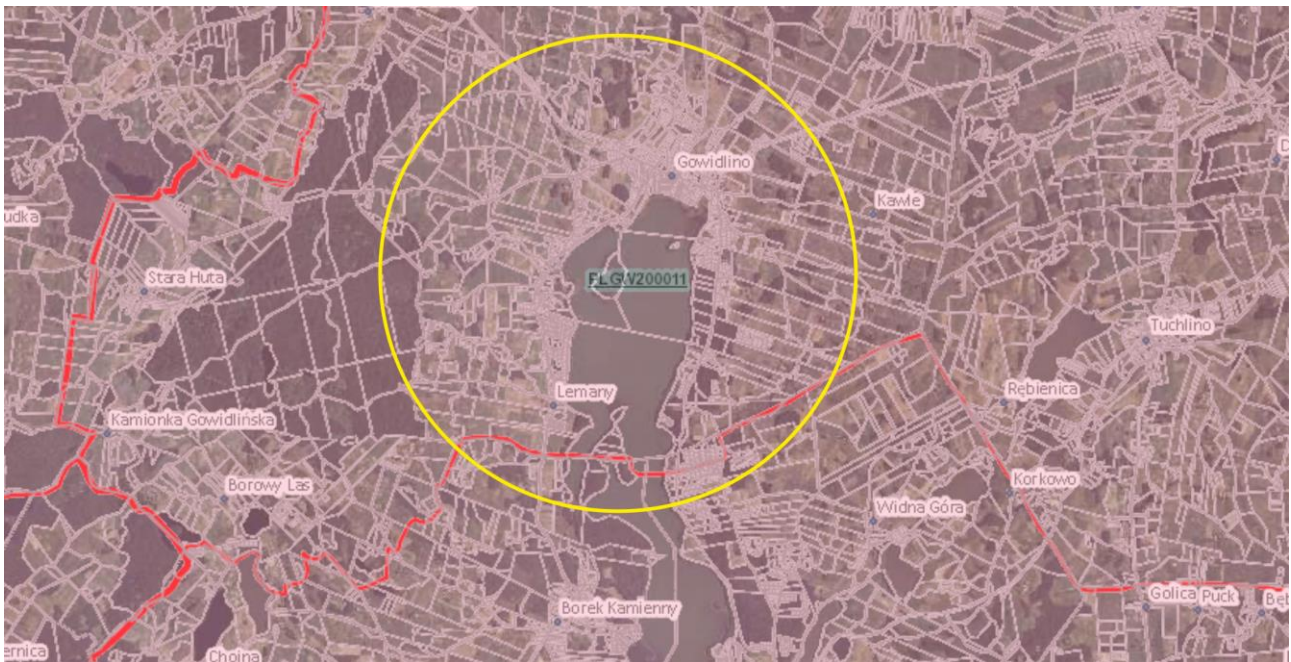
Tabela 1. Charakterystyka jednolitych części wód powierzchniowych na obszarze opracowania

Jednolita część wód powierzchniowych (JCWP)		Lokalizacja					Status	Ocena stanu	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Odstępstwa	Uzasadnienie odstępstwa
Europejski kod JCWP	Nazwa JCWP	Cel środowiskowy	Region wodny	Obszar dorzecza (RZGW)							
				Kod	Nazwa						
RZECZNE											
PLRW2000254721739	Słupia do wypływu z jez. Żukówko	dobry stan ekologiczny i chemiczny	region wodny Dolnej Wisły	2000	obszar dorzecza Wisły	RZGW w Gdańsku	naturalna część wód	dobry		nie	
PLRW20001847419	Łupawa od dopływu z Mydlity, z dopływem z Mydlity do Bukowiny	dobry stan ekologiczny i chemiczny	region wodny Dolnej Wisły	2000	obszar dorzecza Wisły	RZGW w Gdańsku	naturalna część wód	zły	zagrożona	tak	przedłużenie terminu osiągnięcia celu: - brak możliwości technicznych, - dysproporcjonalne koszty, przedłużenie terminu do 2021 r.
JEZIORNE											
PLLW20956	Gowidlińskie	dobry stan ekologiczny i chemiczny	region wodny Dolnej Wisły	2000	obszar dorzecza Wisły	RZGW w Gdańsku	naturalna część wód	zły	zagrożona	tak	6 lat (do roku 2021) jest okresem zbyt krótkim, aby mogła nastąpić poprawa stanu wód, nawet przy założeniu całkowitej eliminacji presji. W jeziorach zanieczyszczenia kumulują się, głównie w osadach dennych, które w jeziorach eutroficznych są źródłem związków biogenicznych oddawanych do jezior jeszcze przez bardzo wiele lat po zaprzestaniu dopływania zanieczyszczeń.

Na podstawie: <http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap/>

Wody podziemne:

Teren wsi Sierakowice położony jest na obszarze jednolitej części wód podziemnych (oznacza określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych) JCWPd 11.

Rysunek. 6. Położenie terenu opracowania na tle JCWP, źródło: <http://m.bazagis.pgi.gov.pl/cbdg/#/main>

Obszar JCWPd 11 to zasilanie poziomów wodonośnych na obszarach wysoczyzn na omawianym obszarze generalnie odbywa się w wyniku infiltracji wód opadowych. W strefie saturacji podstawowe znaczenie ma przesiąkanie między poziomowe. Jest ono ułatwione w oknach hydrogeologicznych. Mniejsze znaczenie ma infiltracja brzegowa i denną występująca w niektórych odcinkach dolin cieków powierzchniowych oraz misach niektórych jezior. Pradolina Łeby, Nizina Gardnieńsko-Łebska, doliny: Słupi i Łupawy stanowią główne bazy drenażu wód podziemnych na tym terenie. Osiami tego drenażu są poszczególne wymienione wyżej rzeki, które drenują wszystkie kenozoiczne piętra wód podziemnych. Z głównymi bazami drenażu łączy się sieć lokalnych baz drenażu, którymi są misy jezior przepływowych i głęboko wcięte w podłoże doliny dopływów tych rzek. W rejonie Łeby dno pradoliny sięga maksymalnie utworów górnokredowych, w innych miejscach rozcina ono strop wodonośnych utworów oligoceńskich lub głęboko wcina się w miocenijską formację burowęglową.

Sieć drenażu uzupełniają doliny kopalne i marginalne, utworzone w różnych okresach plejstocenu. Niektóre z nich są zajęte przez współczesne ciek. Sieć cieków powierzchniowych i mis jeziornych zbiera wody opadowe na obszarze zasilania warstw plejstoceńskich.

Warunki klimatyczne:

Warunki środowiskowe każdego obszaru w dużym stopniu uzależnione są od jego położenia geograficznego. Również położenie gminy Sierakowice istotnie wpływa na jej warunki przyrodnicze i klimatyczne, przyczynia się do jej odrębności.

Ze względu na duże wyniesienie ponad poziom morza oraz względem otaczających terenów klimat Pojezierza Kaszubskiego, a tym samym Gminy Sierakowice charakteryzuje się: stosunkowo niskimi temperaturami latem (średnia temp. lipca do 17°C) i zimą (średnia temp. stycznia do -2,5°C), niską średnią roczną temperaturą powietrza – około 6,5°C, stosunkowo dużą liczbą dni mroźnych i bardzo

mroźnych, wysokimi opadami średnio rocznie 600 - 700 mm, często rocznie ponad 700 mm, z największymi opadami w lipcu średnio 90 - 100 mm, dużą wilgotnością względną powietrza wynosząco ponad 80 % (X - II), dużą liczbą dni pochmurnych i dużą liczbą dni z mgłą, dominacją wiatrów z kierunków zachodnich.

Gleby:

Przydatność rolniczą gleb określają klasy bonitacyjne wyróżnione przez Szponara (2003) na podstawie następujących kryteriów: budowa profilu glebowego (typ i podtyp gleby, rodzaj, gatunek, miąższość poziomu próchnicznego i zawartość próchnicy, skład chemiczny gleby i jej odczyn, oglejenie, właściwości fizyczne); stosunki wilgotnościowe uwarunkowane położeniem w terenie; wysokość bezwzględna.

Podobnie jak i teren całego województwa pomorskiego, obszar powiatu kartuskiego, a tym samym gminy Sierakowice w przeważającej części pokryty jest glebami powstałymi z utworów polodowcowych (plejstocenijskich) – glin i piasków zwałowych oraz piasków akumulacji wodno-lodowcowej. Wykształciły się tu w większości średniej jakości gleby brunatne (głównie wyługowane i kwaśne) oraz bielice i pseudobielice, których niezbyt wysoka urodzajność uzależniona jest od rodzaju skały macierzystej oraz stopnia zakwaszenia. Są to najczęściej gleby kwaśne i bardzo kwaśne, wymagające regularnego wapnowania.

Gleby w obrębie opracowania zgodnie z ustawą z dn. 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. 2017 poz. 1161 ze zm.) nie wymagają wyłączenia z użytkowania poprzez zgodę ministerialną, obejmują grunty budowlane i tereny dróg.

Fauna i flora:

Na terenie gminy dominuje rolnicze wykorzystanie gruntów, co w znacznej mierze determinuje skład gatunkowy roślin. Pola przeznaczone pod uprawę to zazwyczaj monokultury o niskiej odporności na degradację. Otwarte przestrzenie to także łąki, pastwiska wilgotne i świeże. Niestety część z nich została przekształcona na skutek melioracji i zabiegów agrotechnicznych. Środowiska te regenerują się stopniowo lecz ich całkowita „odbudowa” jest już niemożliwa ze względu na zbyt silne przekształcenia warunków gruntowo-wodnych.

Terenom jeziora towarzyszy charakterystyczna wodnolubna roślinność. Udział niewielki mają łąki, lasy bukowe i dębowo-bukowe, licznie występują także użytki leśne o dominującym udziale sosny – są to często stare nasadzenia. Olsy zajmują niewielkie powierzchnie zlokalizowane przede wszystkim na brzegach zbiorników wodnych i wyspach na jeziorach. Najczęściej są to kadłubowe postacie zbiorowiska o młodym, odroślowym drzewostanie i dość silnie przekształconym runie. Stopień zniekształcenia jest silnie uzależniony od wilgotności podłoża i możliwości utrzymania specyficznej gospodarki wodnej. Zarośla wierzbowe są szerzej rozpowszechnione, lecz zajmują niewielkie powierzchnie. Charakteryzują

się ubogim składem gatunkowym, z dominującą rolą wierzby szarej. Najczęściej notowane nad śródpolnymi oczkami wodnymi.

Skład gatunkowy, struktura przestrzenna oraz liczebność poszczególnych gatunków fauny jest związana ze zróżnicowaniem istniejącej szaty roślinnej obszaru gminy. Jezioro Gowidlińskie zakwalifikowane jest do typu jezior leszczowych. Występuje w nim wiele gatunków ryb w tym sielawa i stynka, zaliczane do grupy ryb o dużych wymaganiach. Gmina Sierakowice obfituje w tereny dogodne dla życia płazów (liczne różnego rodzaju typy wód powierzchniowych). Na terenie gminy licznie występują żaby: trawna, moczarowa, wodna i jeziorkowa. Mniej licznie i w większym rozproszeniu występuje: ropucha szara, kumak nizinny, rzekotka drzewna oraz traszka grzebieniasta. Na terenie gminy spotykane są: jaszczurka zwinka i padalec występuje także żmija zygzakowata. Awifauna obszaru gminy jest bogato reprezentowana przez różne gatunki. Lasy liściaste są w większości zasiedlone gatunkami pospolitymi, jak np. świstunka, zięba, pokrzewka czarnołbista, sikory, dzięcioł duży i kos. Nadbrzeżne olsy są miejscem gniazdowania takich ptaków jak: kwiczoł, zaganiacz, wilga, pokrzewka ogrodowa, słowik szary, czy kukułka. Zarośla wierzbowe towarzyszące śródpolnym oczkom są siedliskiem między innymi dla łośówki, pokrzewki cierniówki, piegży i makolągwy. W zaroślach śródpolnych często występuje trznadel, dzwonec i kwiczoł. Bory są miejscem lęgowym dla drozda śpiewaka, kosa, świstunki, pierwiosnka, czy rudzika, dodatkowo może pojawić się kruk, dzięcioł czarny i puszczyk, a także nieliczne na terenie gminy ptaki drapieżne: myszołów i jastrząb.

Na terenach jeziora i w pasmach szuwarów gniazdują: łabędź niemy, perkoz dwuczuby, kaczka krzyżówka, krakwa, czernica, głowienka, łyska, kokoszka wodna, a także nieliczny błotniak stawowy. Na polach i pastwiskach pospolicie występują: skowronki polne, kuropatwy, czajki, a na terenach silnie podmokłych: bekas kszyk. W pobliżu zabudowań spotykane są jaskółki dymówka i oknówka, kopciuszek, kawka, pliszka siwa, wróbel domowy i mniej liczny mazurek. Stosunkowo liczny na terenie gminy jest bocian biały.

Spośród małych ssaków licznie reprezentowane na całym obszarze gminy w kompleksach pól i łąk są gryzonie: nornica ruda, polnik północny, polnik bury, polnik zwyczajny, mysz polna i badylarka. W większych gryzoni należy wymienić dzikiego królika, karczonika ziemnowodnego i piżmaka. Na polach licznie występuje również szarak, a w lasach

liściastych wiewiórka. Ze ssaków owadożernych pospolicie występują: kret i jeż wschodni, mniej licznie występuje ryjówka aksamitna i malutka. W pobliżu zabudowań spotykane są nietoperze: nocek rudy, gacek wielkouchy i mroczek późny. Z dużych ssaków drapieżnych na terenie gminy pospolicie spotykany jest: lis, jenoty i tchórze oraz mniej licznie: borsuki, kuna domowa i kuna leśna. Na Jeziorze Junna żyje wydra. Z ssaków kopytnych na terenie gminy występują: sarny, dziki oraz jelenie (mniej liczne).

Walory przyrodnicze i krajobrazowe:

Jeziro Gowidlińskie to teren wysoce atrakcyjny dla sezonowej turystyki w obszarze Kaszub. Jest to miejsce o niewykorzystanym potencjale, z uwagi na brak dostatej infrastruktury turystycznej. Dodatkowym atutem są osie widokowe na typowy rolny krajobraz, który wraz z charakterystyczną pofalowaną rzeźbą stanowi miejsca urokliwe. Teren jeziora stanowi punkt wyjścia do połączeń przyrodniczych z terenami sąsiednimi.

Miejscowość wysoce atrakcyjna dla potencjalnych inwestorów w zakresie funkcji sportowo-turystyczno-rekreacyjnej. Zagospodarowanie brzegu Jeziora Gowidlińskiego, w tym także realizacja zadań własnych gminy (np. budowa ścieżek rowerowych, wyznaczenie kąpielisk, budowa plaż, pomostów, udostępnienie miejsc do połowów ryb) – nie tylko podniesie atrakcyjność miejscowości dla przyjezdnych, ale doprowadzi do integracji społecznej mieszkańców.

Walory kulturowe:

W granicach obszaru objętego planem występują obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków:

- 1) dom – ul. Jeziorna 37;
- 2) dom – ul. Jeziorna 40;
- 3) szkoła - ul. Kardynała Stefana Wyszyńskiego 1;
- 4) organistówka - ul. Kardynała Stefana Wyszyńskiego;
- 5) dom mieszkalny - ul. Kartuska 27;
- 6) kościół parafialny pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny - ul. Kościelna 9;
- 7) plebania - ul. Kościelna 9;
- 8) budynek gospodarczy przy plebanii - ul. Kościelna 9;
- 9) dom mieszkalny - ul. Kościelna 15;
- 10) budynek gospodarczy - ul. Kościelna 15;
- 11) cmentarz katolicki;
- 12) cmentarz ewangelicki.

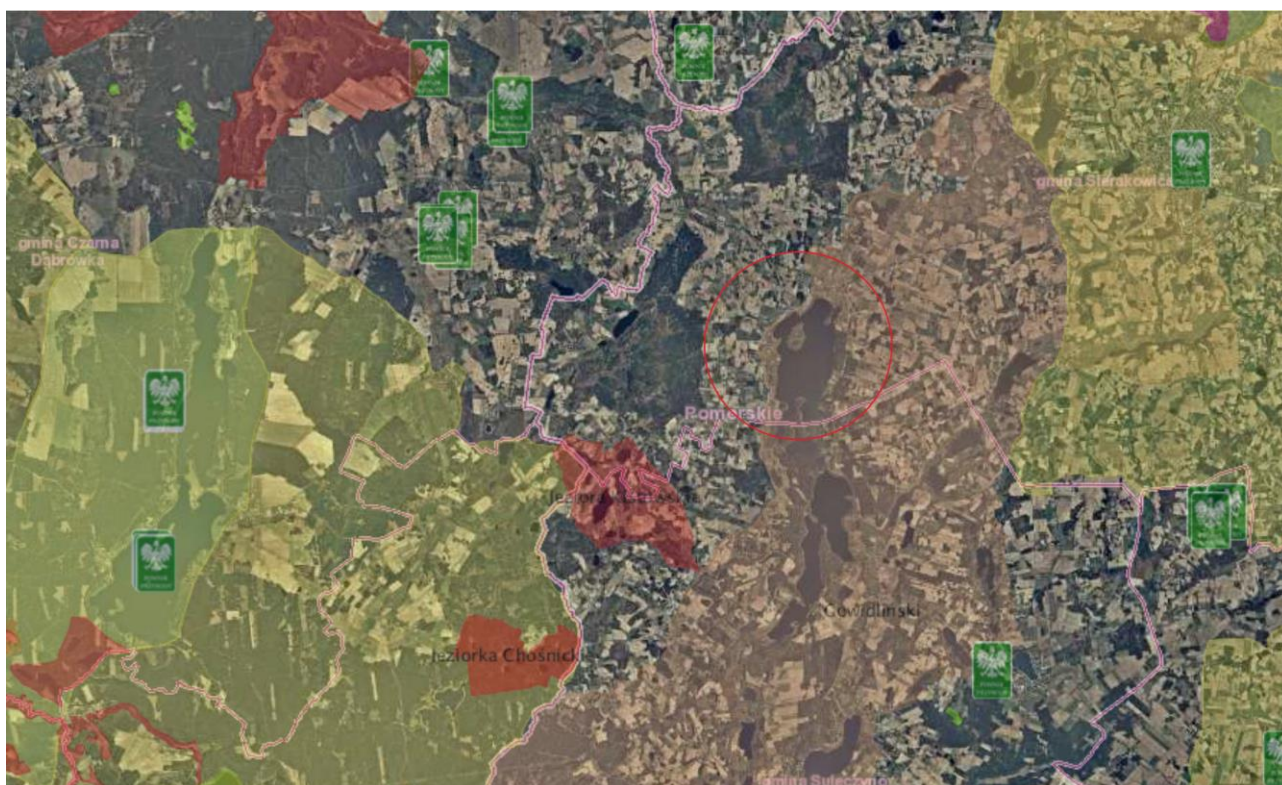
Ochrona walorów kulturowych wynika z przepisów odrębnych oraz szczególnych ustaleń z właściwym konserwatorem zabytków.

3.2. Obszary chronione

Część terenu objętego planem zlokalizowany jest w granicach: Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. W jego granicach obowiązuje aktualnie Uchwała nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim. Uchwała wprowadza szereg zakazów i nakazów dotyczących ochrony integralności obszaru.

Na obszarach chronionego krajobrazu, wprowadzono następujące zakazy w treści § 5:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,

Rysunek. 7. Położenie terenu opracowania na tle form ochrony przyrody, źródło: <http://mapy.geoportal.gov.pl/imap>

- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświszkowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych,
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych,
- 8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,

- b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne
- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Od wprowadzonych uchwałą zakazów, uchwała wprowadziła odstępstwa:

1. W odniesieniu do zakazów, o których mowa w § 5, obowiązują odstępstwa wskazane w art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 55 z późn. zm.).
2. Zakaz, o którym mowa w § 5 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć potencjalnie mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których organ ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.
3. Zakaz, o którym mowa w § 5 pkt 3 dotyczy zadrzewień śródpolnych o charakterze pasmowym, pełniących funkcje przeciwoerozyjne oraz o charakterze obszarowym w formie kęp, wyraźnie odróżniających się w krajobrazie.
4. Zakaz wymieniony w § 5 pkt 4 i 5 nie dotyczy udokumentowanych złóż piasku, żwiru i gliny, których eksploatacja nie będzie powodowała zmiany stosunków wodnych, zagrożenia dla chronionych ekosystemów oraz gatunków roślin i zwierząt.
5. Zakazy, o których mowa w § 5 pkt 8 oraz § 6 nie dotyczą:
 - 1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,
 - 2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód,
 - 3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,
 - 4) odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,
 - 5) istniejących obiektów lotniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowym planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska

oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód,

- jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz.

6. Zakaz, o którym mowa w § 5 pkt 8 nie dotyczy:

- 1) lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku,
- 2) lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnymi obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz:
 - a) obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski),
 - b) obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty, umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny),- z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych

Oceniono, że zawarte w uchwale projektu planu zapisy – wskazują na konieczność respektowania wyżej przywołanej uchwały, oceniono, pozytywnie ustalenia planu w zakresie ochrony Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

3.3. Stan i funkcjonowanie środowiska

Stan środowiska terenów gminy Sierakowice terenów, w tym analizowanego obszaru można określić jako dobry. Na analizowanym terenie objętym niniejszym opracowaniem do najmniejszych przekształceń doszło

w obrębie elementów abiotycznych środowiska przyrodniczego. Rzeźba terenu została zmieniona w najmniejszym stopniu. Stosunki hydrologiczne zostały przekształcone celem odwodnienia terenów rolnych, a obecnie ulegają dalszym modyfikacjom z uwagi na rozwój stref funkcjonalnych.

Elementy biotyczne, to elementy, które uległy największym przekształceniom. Chodzi przede wszystkim o wyparcie pierwotnej szaty roślinnej oraz fauny na rzecz gatunków antropogenicznych związanych z bytowaniem człowieka.

Do miejsc potencjalnych zagrożeń dla środowiska w obszarze planu należą: strefy mieszkaniowe gospodarstw domowych, usługowych, zagrodowych, ciągi komunikacyjne, tereny cmentarzy, które mogą stanowić potencjalne zagrożenie dla środowiska wodno-gruntowego, oraz elementy infrastruktury technicznej, tj. słupy, linie elektroenergetyczne itd. Oddziaływania potencjalne to przede wszystkim emisja pyłów i gazów, związana głównie z okresem grzewczym, emisja kołowa z pojazdów poruszających się po

sieci dróg dojazdowych, ponadto niewłaściwe postępowanie z odpadami, niewłaściwe składowanie, przechowywanie czy ich utylizacja.

Brak w obrębie opracowania obiektów i urządzeń szczególnie uciążliwych. Poza przebiegającą w części północnej trasie drogi wojewódzkiej jedynie funkcjonujący tartak może być miejscem potencjalnego oddziaływania akustycznego.

3.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Odporność na degradację i zdolność do regeneracji można oceniać w odniesieniu do rodzaju pokrywy glebowej, stopnia zagrożenia zanieczyszczeniami wód powierzchniowych, izolacji wód podziemnych czy rodzaju pokrywy roślinnej.

Najmniej narażone na degradację środowiska przyrodniczego są obszary niezamieszkałe i rzadko odwiedzane przez człowieka. Na omawianym fragmencie gminy Sierakowice takie obszary w zasadzie nie występują, nawet jeśli są niezabudowane (tereny pól, tereny jeziora), podlegają stałym wpływom zewnętrznym (uprawy, strefy zabudowań, działalność człowieka).

Ekosystem pierwotny terenu został przekształcony w wyniku działalności człowieka za sprawą rozwoju funkcji rolniczej a później mieszkalnej, zagrodowej czy usługowej i w niewielkim stopniu produkcji, sieci dróg, czy przekształceń wynikających z unormowania stosunków wodnych.

Wiążą się z tym pewne typowe dla charakteru przekształceń elementy, które wpływają na zmianę środowiska przyrodniczego. W przypadku terenów biologicznie czynnych, czyli ogródków przydomowych, terenów zieleni urządzonej czy terenów rolnych należy do nich stosowanie nawozów sztucznych, środków ochrony roślin, które mogą w sposób negatywny oddziaływać chociażby na wody gruntowe i glebę. Poza okresem wegetacyjnym, kiedy pokrywa glebowa pozbawiona jest roślinności, może dochodzić do wzmożonej erozji wietrznej. Należy pamiętać, że zbiorowiska roślinne pochodzenia antropogenicznego są często zbiorowiskami mało stabilnymi i wrażliwymi na wszelkie zmienne warunki środowiskowe. Ich istnienie i prawidłowe zrastanie zależy od ciągłej ingerencji ludzkiej w środowisko przyrodnicze.

Do zagrożeń na analizowanym obszarze, do których może dochodzić w wyniku przekształceń środowiska przyrodniczego należy zaliczyć także zwiększenie poboru wód oraz produkcję płynnych zanieczyszczeń związanych z działalnością ludzką oraz zanieczyszczenie gleby oraz wód podziemnych i powierzchniowych zanieczyszczeniami komunalnymi, choć są to zagrożenia potencjalne (dotychczasowe plany miejscowe regulowały swoimi zapisami uwarunkowania infrastrukturalne) to i tak działania ludzkie, generują bez przerwy różnego rodzaju zagrożenia dla środowiska. Do źródeł potencjalnego zagrożenia należy także teren cmentarza, gdzie może dochodzić do rozprzestrzeniania się jonów pochodzących z rozkładu zwłok ludzkich i tym samym zwiększa skażenie wody.

Pomimo wprowadzonej surowej gospodarki wodno-kanalizacyjnej, prowadzenia programów dotyczących postępowania z odpadami, zawsze znaleźć można w obszarach gminy miejsca, gdzie znajdują się dzikie wyspiska śmieci, czy tereny, które nadal wymagają dodatkowego uzbrojenia infrastrukturalnego. Dodatkowym i stałym źródłem oddziaływania jest generowany przez mieszkańców oraz przejeżdżających przez teren gminy ruch kołowy pojazdów, który wpływa nie tylko na strefę przyrodniczą gminy (zanieczyszczenia gleb, powietrza) ale także jest elementem obniżającym komfort życia (hałas, wibracje) oraz wpływającym na bezpieczeństwo (wypadki, kolizje).

Aby wzmocnić naturalną odporność środowiska przyrodniczego Gowidlina i całej gminy należy przede wszystkim racjonalnie użytkować istniejące tereny zieleni w obrębie całego terenu gminy, wprowadzać dodatkowe zadrzewienia i zakrzewienia, utrzymywać zieleń łągową w obrębie dolin oraz objąć dodatkowo ochroną prawną tereny o najwyższych walorach ekologicznych.

3.5. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji postanowień planu

W przypadku zaprzestania dalszego inwestowania na tym terenie nie powinny wystąpić nowe niekorzystne zmiany. Brak realizacji zapisów projektu miejscowego planu nie zmieni jednak istniejących uciążliwości takich jak:

- hałas, którego głównym źródłem jest komunikacja;
- emisji pyłów i gazów (głównie SO₂, CO, CO₂) z indywidualnych gospodarstw spoza terenu opracowania, oraz emisji gazów związanych z komunikacją drogową;
- emisji zanieczyszczeń i produkcji odpadów związanych z gospodarką komunalną;
- presja na przyrodę ożywioną – gospodarka ludzka nie pozwala na otworzenie naturalnych systemów przyrodniczych, swoiste bariery w postaci tras komunikacyjnych, zwiększająca się powierzchnia terenów zabudowanych, powodować będą utrzymywanie się już zaistniałych dysonansów w funkcjonowaniu ekosystemów;
- zaśmiecanie terenów, zwłaszcza w pobliżu skupisk terenów mieszkalnych – konsekwencją jest obniżenie walorów fizjonomicznych terenu;
- degradacja terenów jeziora, głównie z uwagi na brak wystarczającej infrastruktury turystycznej (brak kąpielisk, pomostów, itp.).

3.6. Podstawowe uwarunkowania dla zagospodarowania wynikające z opracowania ekofizjograficznego

Rozwój gminy Sierakowice związany jest częściowo z uwarunkowaniami lokalizacyjnymi (drogi wojewódzkie nr 214 (z Warlubia do Łeby) oraz nr 211 (Słupsk – Gdańsk) a także przyrodniczymi (różnorodne ukształtowanie terenu, obecność jezior i lasów). Konsekwencje takiego położenia zostały określone w opracowaniu ekofizjograficznym. Zgodnie z nimi, a także zgodnie z założeniami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania jest przestrzeganie zasad:

- zrównoważonego rozwoju – w tym zachowanie odpowiednich poziomów powierzchni biologicznie czynnej oraz kształtowania właściwych form przestrzennych.
- ładu przestrzennego – planowanie inwestycji w obrębie gminy Sierakowice z nastawieniem na rozwój różnego rodzaju funkcji, zgodnie z zasadami racjonalnego kształtowania środowiska przyrodniczego oraz w sposób nieuciążliwy wobec mieszkańców terenów przyległych, w sposób możliwie jak najmniej niekorzystny wizualnie i nie tworzący dysonansów przestrzennych.

W opracowaniu ekofizjograficznym przedstawiono między innymi następujące wnioski, uwagi i wskazania dotyczące kształtowania rozwoju obszaru:

- dopuszcza realizację obiektów mieszkalnych jako uzupełnienie tkanki centralnej części wsi;
- dopuszcza zabudowę o charakterze usługowym, jako towarzyszącej zabudowie, o wytwórczości nieuciążliwej dla środowiska przyrodniczego i życia mieszkańców;
- dopuszcza rozwój funkcji komunikacyjnej – rozbudowę, normatywowanie istniejących ciągów komunikacyjnych wraz z prawidłowym kształtowaniem zieleni przydrożnej;
- wskazuje stałe dbanie o ciągi komunikacyjne obsługujące teren i dostosowanie ich do przyszłych rozwiązań przestrzennych;
- wskazuje się na konieczność dbania o system melioracyjny, odpowiednie jego kształtowanie, zachowanie lub przebudowę w miejscach kolizyjnych;
- wskazuje stopniowe zwiększanie udziału paliw ekologicznych i alternatywnych źródeł energii w gospodarce cieplnej;
- zakazuje lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w obrębie całego terenu opracowania;
- ze względu na brak gleb rolnych najwyższych klas bonitacyjnych (I-III) należy chronić grunty orne klasy IV – ograniczenie zmiany przeznaczenia gruntów rolnych klasy IV na cele nierolnicze.

3.7. Istniejące problemy ochrony środowiska

W przypadku analizowanego terenu gminy Sierakowice – można wskazać kilka potencjalnie istniejących konfliktów lub zagrożeń wynikających ze specyfiki obecnego użytkowania terenu. Wszystkie składają się na problemy dotyczące ochronę środowiska całego ekosystemu wiejskiego.

Na jakość powietrza atmosferycznego ma suma emisji z niskich emitorów z istniejących lokalnych kotłowni, które z uwagi na ich ilość w niskim stopniu kształtują poziom emisji zanieczyszczeń powietrza w swym najbliższym otoczeniu (tzw. emisja powierzchniowa). Z kolei największe wartości stężeń zanieczyszczeń powietrza substancjami powstającymi na skutek spalania paliw do celów grzewczych oraz paliw napędowych (m.in. CO, SO₂, NO₂, PM₁₀, węglowodory, Pb) notuje się wzdłuż ulic – jednak na analizowanych terenach, nie ma prowadzonych monitoringów, które wskazywałyby na przekraczanie dopuszczalnych norm.

Na stan wód i gleb zasadniczy wpływ ma gospodarka wodno-ściekowa gminy. Nadal pomimo systematycznego wzrostu długości sieci kanalizacyjnej na skutek niedostatecznej liczby podłączeń kanalizacyjnych część ścieków jest zrucana bez oczyszczenia w niekontrolowany sposób do wód i do gruntu.

Źródłem zanieczyszczenia wód substancjami biogennymi tzn. azotanami i fosforanami są również spływy obszarowe z nawożonych pól uprawnych oraz łąk i pastwisk.

W celu poprawy czystości wód do zadań pierwszoplanowych gminy należy zaliczyć całkowite uregulowanie gospodarki ściekowej gminy – wykonanie kanalizacji sanitarnej.

Nadmierne zakwaszenie gleb oraz ich zubożenie w składniki pokarmowe jest przyczyną wyptukiwania z nich do wód pozostałych składników, co powoduje eutrofizację wód i ich zanieczyszczenie. Rośliny rosnące na kwaśnych glebach łatwo przyswajają większość metali ciężkich. Jedyną metodą na zneutralizowanie kwaśnego odczynu gleb jest ich wapnowanie.

W związku ze wzrostem ilości wytwarzanych odpadów komunalnych wymagane jest dalsze propagowanie konieczności selektywnej zbiórki odpadów pochodzenia komunalnego. Pozwala to na pozyskanie cennych surowców wtórnych i zmniejszenie ilości składowanych odpadów.

Istotnym problemem jest także zanikanie terenów otwartych, biologicznie czynnych w sąsiedztwie na rzecz przekształceń związanych ze zwiększającą się powierzchnią utwardzoną (budynki, towarzyszące im ciągi komunikacyjne, infrastruktura parkingów, place manewrowe itd.). To pociąga za sobą szereg dodatkowych ingerencji w środowisko przyrodnicze, które mogą prowadzić do zaburzeń między innymi stosunków wodnych czy chemizmu gleb czy zwiększenia zanieczyszczenia powietrza emisją niską. Powstające w większej ilości powierzchnie utwardzone, utrudniają odpływ powierzchniowy.

Wszystkie wyżej wymienione problemy, winny być diagnozowane na bieżąco, a metody ich minimalizacji sukcesywnie wdrażane.

4. Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu zagospodarowania przestrzennego

4.1. Ustalenia projektu miejscowego planu

Poniżej znajdują się częściowe ustalenia projektu planu, które są najistotniejsze dla prognozy oddziaływania na środowisko.

Uchwała wyznacza liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczony symbolem literowym MN;
- 2) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy usługowej oznaczony symbolem literowym MN/U;
- 3) teren zabudowy usługowej oznaczony symbolem U;
- 4) teren zabudowy usług publicznych oznaczony symbolem literowym Up;
- 5) teren zabudowy usług kultu religijnego oznaczony symbolem literowym Ukr;

- 6) teren zabudowy usług turystyki oznaczony symbolem literowym Ut;
- 7) teren zabudowy produkcyjno-usługowej oznaczony symbolem literowym P/U;
- 8) teren zabudowy zagrodowej oznaczony symbolem literowym RM;
- 9) teren produkcji rolniczej oraz obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych oraz hodowlanych, oznaczony symbolem literowym RU;
- 10) teren urządzeń infrastruktury technicznej z zakresu sieci kanalizacyjnej oznaczony symbolem literowym K;
- 11) teren urządzeń infrastruktury technicznej z zakresu sieci wodociągowej oznaczony symbolem literowym W;
- 12) teren cmentarza oznaczony symbolem literowym ZC;
- 13) teren cmentarza historycznego oznaczony symbolem ZCh;
- 14) teren rolniczy oznaczony symbolem literowym R;
- 15) teren lasów oznaczony symbolem literowym ZL;
- 16) teren zieleni nieurządzonej oznaczony symbolem literowym Z;
- 17) teren zieleni przybrzeżnej oznaczony symbolem literowym Zp;
- 18) teren wód powierzchniowych śródlądowych oznaczony symbolem literowym WS;
- 19) teren wód powierzchniowych śródlądowych - rów oznaczony symbolem WSr;
- 20) teren drogi publicznej klasy głównej oznaczony symbolem literowym KDG;
- 21) teren drogi publicznej klasy zbiorczej oznaczony symbolem literowym KDZ;
- 22) teren drogi publicznej klasy lokalnej oznaczony symbolem literowym KDL;
- 23) teren drogi publicznej klasy dojazdowej oznaczony symbolem literowym KDD;
- 24) teren drogi wewnętrznej oznaczony symbolem KDW;
- 25) teren ciągu pieszo-jezdnego oznaczony symbolem literowym KDX;
- 26) teren parkingu oznaczony symbolem literowym KS.

Poniższe zapisy są najważniejsze z punktu ochrony środowiska, stąd podkreślenie ich w treści prognozy.

Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego

1. Ustala się kształtowanie zabudowy zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu nieprzekraczalnymi liniami zabudowy oraz wskaźnikami zagospodarowania terenu określonymi w ustaleniach szczegółowych.
2. Ustala się, iż istniejąca przed wejściem w życie planu zabudowa, zlokalizowana w granicach terenów przeznaczonych pod zabudowę jest zgodna z planem miejscowym.
3. Dopuszcza się przebudowę, rozbudowę, nadbudowę lub zmianę sposobu użytkowania istniejącej zabudowy z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Ustala się, iż istniejące budynki o innym przeznaczeniu niż to ustalone w planie mogą być remontowane i przebudowywane, bez możliwości ich rozbudowy i nadbudowy, chyba że część rozbudowywana lub nadbudowywana będzie zgodna z przeznaczeniem terenu ustalonym w planie.
5. Przy rozbudowie istniejących przed wejściem w życie planu budynków nie obowiązują ustalenia dotyczące wysokości posadowienia parteru budynku.
6. Dopuszcza się przebudowę, nadbudowę, zmianę sposobu użytkowania istniejących budynków znajdujących się pomiędzy liniami rozgraniczającymi a wyznaczoną nieprzekraczalną linią zabudowy. Dopuszcza się rozbudowę takich budynków, jednak bez możliwości powiększenia powierzchni zabudowy w kierunku linii rozgraniczającej drogi lub ciągu pieszo-rowerowego.
7. Dopuszcza się przebudowę, rozbudowę, nadbudowę, zmianę sposobu użytkowania istniejących budynków znajdujących się bezpośrednio przy granicy działki oraz w odległości większej niż 1,5 od granicy działki, jeśli nie narusza to przepisów odrębnych.
8. W przypadku rozbudowy lub nadbudowy budynków istniejących przed wejściem w życie planu miejscowego o kształcie i nachyleniu dachu innych niż określona w ustaleniach szczegółowych, dopuszcza się realizację dachów o innym kształcie i nachyleniu.
9. Na terenach oznaczonych symbolem literowym MN, MN/U, Ut, P/U dopuszcza się nadbudowę i rozbudowę budynków mieszkalnych istniejących przed wejściem w życie planu miejscowego do wysokości 10 metrów z zastrzeżeniem ust. 11.
10. Na terenach oznaczonych symbolem literowym MN, MN/U, Ut dopuszcza się nadbudowę i rozbudowę budynków garażowych i gospodarczych istniejących przed wejściem w życie planu miejscowego do wysokości 8 metrów z zastrzeżeniem ust. 11.
11. Dla budynków istniejących przed wejściem w życie planu miejscowego o wysokości wyższej niż określona w ustaleniach szczegółowych dopuszcza się nadbudowę o maksymalnie 1 m.
12. Ustala się konieczność ochrony ekspozycji budynku kościoła zlokalizowanego na terenie 1Ukr jako dominanty przestrzennej, dla której zastosowanie mają ustalenia planu dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej.

13. Ustala się zakaz lokalizacji budynków mieszkalnych jednorodzinnych w zabudowie szeregowej.
14. Ustala się zakaz lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży większej niż 100 m², chyba że ustalenia szczegółowe dla poszczególnych terenów ustalają inaczej.
15. Ustala się nakaz stosowania ujednoliconego koloru pokrycia dachu dla budynków lokalizowanych na jednej działce budowlanej.
16. Dopuszcza się podział na działki niespełniające parametru minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek budowlanych określonych w ustaleniach szczegółowych dla poszczególnych terenów wyłącznie w celu lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, wydzielenia działki pod drogę, powiększenia sąsiedniej nieruchomości lub regulacji granic między sąsiadującymi nieruchomościami.
17. Nie ustala się nieprzekraczalnej linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy, maksymalnej i minimalnej intensywności zabudowy oraz minimalnej powierzchni biologicznie czynnej dla terenów oznaczonych symbolem literowym K, R, ZL, Z, Zp.
18. Dla terenów oznaczonych symbolami literowymi MN, MN/U, U, Up, Ukr, Ut, RM, RU nakazuje się stosowanie wystrójów elewacji zgodnie z tradycją budowlaną regionu:
 - 1) materiały elewacyjne:
 - a) tynki mineralne w odcieniach bieli, beży, szarości, ugrów,
 - b) ceramiczne,
 - c) drewno lub okładziny drewniane,
 - d) kamień w partii cokołowej;
 - 2) wyklucza się okładziny z tworzyw sztucznych, klinkier, siding.
19. Ustala się nakaz stosowania pokryć dachowych w kolorze spieku ceramicznego, czerwonym, ceglastym, brązowym lub grafitowym.

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu

1. Fragment obszaru planu objęty jest ochroną prawną Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dla którego zastosowanie mają nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony przyrody.
2. Granicę Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wskazano na rysunku planu.
3. Na całym obszarze planu ustala się zakaz:
 - 1) lokalizowania obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności powodującej przekroczenie dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych;
 - 2) lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku występowania poważnych awarii przemysłowych;
 - 3) wprowadzania ścieków niespełniających norm określonych w przepisach odrębnych do wód powierzchniowych lub do gruntu.
4. Na obszarze planu poza obszarem Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem:
 - 1) inwestycji celu publicznego z zakresu dróg i infrastruktury technicznej, w tym łączności publicznej;
 - 2) terenów A.2RM, A.3RM, A.4RM, A.5RM, A.6RM, A.1RU, A.2RU, B.1RM, B.3RM, B.4RM, B.12MN/U, B.1P/U na których dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.
5. W granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu zasady lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko regulują przepisy odrębne.
6. Przy zagospodarowaniu terenów należy:
 - 1) uwzględnić zachowanie walorów środowiska przyrodniczego, w tym istniejącej zieleni, pojedynczych drzew, krzewów oraz ich skupisk i przyjmować rozwiązania zapewniające ich maksymalną ochronę. Ewentualną wycinkę drzew należy przeprowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony przyrody;
 - 2) wprowadzać nasadzenia drzew i krzewów gatunków rodzimych, zróżnicowanych pod względem gatunkowym.
7. Uciążliwość prowadzonej działalności winna zamykać się w granicach terenu, do których prowadzący działalność posiada tytuł prawny z wyjątkiem inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, dla której zastosowanie mają przepisy odrębne z zakresu wspierania rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.
8. Przy realizacji ustaleń planu należy zapewnić ochronę siedlisk i stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony gatunkowej.
9. Ustala się obowiązek zachowania i utrzymania drożności wód powierzchniowych śródlądowych oraz ich ochrony zgodnie z przepisami odrębnymi.
10. Wszelkie zmiany stosunków gruntowo-wodnych, towarzyszące realizacji zapisów planu nie mogą negatywnie oddziaływać na tereny sąsiednie, a sposób odprowadzenia wód opadowych winien uwzględniać uwarunkowania terenów sąsiednich i nie może powodować na nich szkód zgodnie z przepisami odrębnymi z

zakresu prawa wodnego.

11. Należy zapewnić zachowanie istniejących elementów sieci hydrograficznej z możliwością jej przebudowy lub przełożenia w sposób zapewniający prawidłowe funkcjonowanie zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu prawa wodnego.
12. Ustala się klasyfikację ochrony akustycznej:
 - 1) dla terenów oznaczonych symbolem literowym MN jak dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
 - 2) dla terenów oznaczonych symbolem literowym MN/U jak dla zabudowy mieszkaniowo - usługowej;
 - 3) dla terenu A.1Up jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
 - 4) dla terenów oznaczonych symbolem literowym RM jak dla zabudowy zagrodowej.
13. Na obszarze planu występują urządzenia melioracji wodnych dla których ustala się obowiązek ich zachowania i utrzymania z możliwością ich przebudowy w sposób zapewniający ich prawidłowe funkcjonowanie lub likwidację zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu prawa wodnego.
14. Przy lokalizacji obiektów budowlanych na terenach stanowiących strome skarpy, przed wykonaniem projektu budowlanego, w celu ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych lub warunków technicznych umocnienia skarp, należy sporządzić opinie geotechniczną, a w razie potrzeby także dokumentację geologiczno-inżynierską.
15. W projektowaniu zagospodarowania terenu należy uwzględnić lokalne szlaki migracji zwierząt, w tym płazów poprzez zastosowanie ogrodzeń umożliwiających przemieszczanie się małych zwierząt naziemnych.

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej

1. W granicach obszaru objętego planem występują obiekty w Gminnej Ewidencji Zabytków, które obejmuje się ochroną:
 - 1) dom – ul. Jeziorna 37 (teren A.25MN/U);
 - 2) dom – ul. Jeziorna 40 (teren A.19MN/U);
 - 3) szkoła - ul. Kardynała Stefana Wyszyńskiego 1 (teren A.1Up);
 - 4) organistówka - ul. Kardynała Stefana Wyszyńskiego (teren A.1Ukr);
 - 5) dom mieszkalny - ul. Kartuska 27 (teren A.20MN/U);
 - 6) kościół parafialny pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny - ul. Kościelna 9 (teren A.2Ukr);
 - 7) plebania - ul. Kościelna 9 (teren A.1Ukr);
 - 8) budynek gospodarczy przy plebanii - ul. Kościelna 9 (teren A.1Ukr);
 - 9) dom mieszkalny - ul. Kartuska 15 (teren A.24MN/U);
 - 10) budynek gospodarczy - ul. Kościelna 15 (teren A.24MN/U);
 - 11) cmentarz katolicki (teren A.1ZC);
 - 12) cmentarz ewangelicki (teren A.1ZCh).
2. Dla budynków wymienionych w ust. 1 ustala się:
 - 1) ochronę następujących elementów budynków ujętych w Gminnej Ewidencji Zabytków: historyczną bryłę, historyczny kształt dachu, historyczną dyspozycję ścian (tj. artykulację ścian w tym rozmieszczenie otworów okiennych i drzwiowych), historyczny detal architektoniczny (w tym również wielkość i kształt otworów okiennych i drzwiowych oraz tradycyjne podział stolarki okiennej i drzwiowej) historyczne materiały budowlane oraz historyczna kolorystyka;
 - 2) zakaz stosowania ocieplenia zewnętrznego na częściach budynków o licu historycznie ceglanym lub kamiennym;
 - 3) działania, w tym budowlane w obrębie obiektów chronionych o których mowa w ust. 1 wymagają stosowania przepisów odrębnych dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.
3. Dla cmentarzy, o których mowa w ust. 1 ustala się ochronę: historycznego układu cmentarza w tym przebieg dróg i ścieżek oraz historyczne ukształtowanie terenu, historyczne kwatery i nagrobki, historyczna mała architektura, historyczne ogrodzenie cmentarza (w przypadku cmentarza katolickiego mur z bramą wejściową, w przypadku cmentarza ewangelickiego obwałowanie z głazów kamiennych), historyczne nagrobki, krzyże i ogrodzenia kwater, zieleń wysoka historycznie związana z układem cmentarza;
4. Obejmuje się ochroną w zakresie proporcji bryły i kształtu dachu obiekty o zachowanych walorach historyczno-kulturowych współtworzących klimat historycznej zabudowy, oznaczone na rysunku planu.
5. Dopuszcza się rozbudowę obiektów o których mowa w ust. 4 pod warunkiem i na zasadach kontynuacji elementów chronionych.
6. Obejmuje się ochroną lokalizację kapliczek i krzyży przydrożnych wskazanych na rysunku planu w zakresie ich funkcji, materiałów oraz lokalizacji z dopuszczeniem możliwości zmiany lokalizacji do 6 metrów w stosunku lokalizacji pierwotnej oznaczonej na rysunku planu.
7. Obejmuje się ochroną historyczne ogrodzenia oznaczone na rysunku planu w zakresie lokalizacji i przebiegu, a

także formy i historycznego materiału.

- 8.** W obrębie planu występują stanowiska archeologiczne ujęte w Gminnej Ewidencji Zabytków, dla których wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych jak na rysunku planu.
- 9.** Wszelka działalność związana z prowadzeniem prac ziemnych na obszarze występowania zabytków archeologicznych wymaga przeprowadzenia niezbędnych badań archeologicznych na zasadach uregulowanych obowiązującymi przepisami odrębnymi z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.
- 10.** Ustala się strefę pełnej ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego o własnej formie terenowej, ujętego w ewidencji zabytków archeologicznych w której obowiązują:
 - 1)** zakaz prowadzenia działalności inwestycyjnej i gospodarczej związanej z naruszeniem struktury gruntu, w szczególności:
 - a) zakaz zabudowy,
 - b) zakaz orki i wydobywania surowca,
 - c) zakaz wprowadzania nasadzeń zieleni wysokiej, w tym samosiewów,
 - d) zakaz karczunku (przy usuwaniu drzewostanu należy zachować część korzeniowej);
 - 2)** nakaz zachowania i ucytelnienia formy krajobrazowej i topograficznej;
 - 3)** w przypadku zamiaru dokonania wycinki drzewostanu należy stosować zrywkę w technice nasi biernej, zakazuje się stosowania zrywki wleczonej.
- 11.** Ustala się ochronę zieleni wysokiej, w tym nasadzenia alejowego drzew wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 211 (teren 1KDG), drzew na terenach A.2Ukr, B.2RM oraz drzew i krzewów nieoznaczonych na rysunku planu w granicach strefy ochrony konserwatorskiej układu ruralistycznego wsi Gowidlino.
- 12.** Ochrona alei drzew w drodze wojewódzkiej polega na zachowaniu kompozycji alejowej nasadzeń wzdłuż drogi oraz jej składu gatunkowego (lipy z domieszką klonów i jesionów) oraz poszczególnych egzemplarzy drzewostanu. W przypadku usunięcia pojedynczych drzew wynikającego z przepisów o droga publicznych ustala się obowiązek nasadzeń kompensacyjnych w tym gatunku lub w gatunku wiodącym (lipa) oraz jeżeli to możliwe, uzupełnienia nasadzeń w miejscach historycznego występowania.
- 13.** Ustala się strefę ochrony konserwatorskiej układu ruralistycznego wsi Gowidlino, zgodnie z rysunkiem planu, w której obowiązują:
 - 1)** ochrona historycznego układu komunikacyjnego (przebiegu dróg i ciągów komunikacji pieszo-jezdnej i pieszej), historycznych placów ogólnodostępnych wolnych od zabudowy, historycznego rozmieszczenia zabudowy na działce siedliskowej, historycznej struktury zabudowy, w tym zespołów zabudowy i zasad ich kształtowania oraz poszczególnych obiektów i innych elementów historycznego zagospodarowania terenu (w tym związanych z grodeniem działek), historycznej zieleni komponowanej, w tym alei wzdłuż ciągów komunikacyjnych i zieleni wysokiej związanej z historycznymi siedliskami;
 - 2)** nową zabudowę należy – tak w zakresie sytuowania jak i formy – kształtować jako dopełnienie historycznej struktury zabudowy na zasadach poszanowania i kontynuacji tradycji budowlanej wsi i regionu, w oparciu o parametry ustalone w części ustaleń szczegółowej dla poszczególnych terenów;
 - 3)** maksymalna wysokość posadowienia parteru budynku na poziomie 0,5 m od poziomu gruntu przy głównym wejściu do budynku.
- 14.** Ustalenia dla strefy ochrony konserwatorskiej ekspozycji układu ruralistycznego wsi Gowidlino oraz otwarć widokowych wskazanych na rysunku planu:
 - 1)** w obrębie strefy ochrony ekspozycji i otoczenia układu ruralistycznego wsi Gowidlino ochronie podlega sylweta wsi z dominantą w postaci wieży zabytkowego kościoła;
 - 2)** ograniczenie intensywności zabudowy i jej gabarytów zgodnie z parametrami ustalonymi w części ustaleń szczegółowych dla poszczególnych terenów;
 - 3)** zakaz lokalizacji budynków niebędących urządzeniami infrastruktury technicznej na terenach rolniczych;
 - 4)** lokalizacja masztów i stacji bazowych telefonii komórkowej nie może wpływać negatywnie na ekspozycję widokową części miejscowości objętej strefą ochrony ekspozycji;
 - 5)** zakaz wprowadzania elementów dysharmonijnych zagospodarowania.
- 15.** Ustala się strefę ochrony konserwatorskiej historycznego folwarku, zgodnie z rysunkiem planu, w której obowiązują:
 - 1)** ochrona historycznej kompozycji zabudowy folwarku w postaci zabudowy w kształcie litery „U” skupionej wokół otwartego podwórza gospodarczego;
 - 2)** ochrona historycznych form zabudowy tj. historycznej proporcji bryły i historycznej formy dachu historycznego budynku mieszkalnego;
 - 3)** nowa zabudowa powinna być na planie wydłużonego prostokąta, sytuowana wzajemnie prostopadle, wokół otwartego podwórza;
 - 4)** zachowanie zieleni wysokiej.

Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych

1. Ogólnodostępnymi terenami przestrzeni publicznej w obszarze planu są:
 - 1) teren zabudowy usług turystyki oznaczony symbolem A.2Ut;
 - 2) tereny zieleni przybrzeżnej oznaczone symbolem literowym Zp;
 - 3) ogólnodostępne tereny komunikacyjne, takie jak drogi i ciągi pieszo-jezdne, oznaczone symbolami literowymi KDG, KDZ, KDL, KDD, KDW i KDX;
 - 4) dostępność terenów przyległych do drogi publicznej oznaczonej symbolem A.1KDG, A.2KDG, A.3KDG poprzez skrzyżowania z drogami publicznymi powiatowymi i gminnymi oraz poprzez drogi wewnętrzne i zjazdy zgodnie z przepisami odrębnymi;
2. W granicach terenów KDZ, KDL, KDD, KDW i KDX ustala się:
 - 1) obowiązek realizacji zagospodarowania z wykorzystaniem powtarzalnych elementów zharmonizowanych pod względem formy, stylistyki, rozwiązań materiałowych i kolorystycznych;
 - 2) możliwość lokalizowania tymczasowych obiektów usługowo-handlowych;
 - 3) zakaz lokalizacji budynków infrastruktury technicznej;
 - 4) na terenie A.2Ut zakazuje się budowy napowietrznej infrastruktury technicznej;
 - 5) w granicach terenów dróg możliwość lokalizacji zieleni w tym drzew i krzewów;
 - 6) nakaz dostosowania zagospodarowania terenu do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Granice i sposób zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią

1. W granicach obszaru planu wstępuje Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu oraz obszar szczególnego zagrożenia powodzią, których granice oznaczono na rysunku planu.
2. Dla obszarów o których mowa w ust. 1 zastosowanie mają nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia zgodnie z przepisami odrębnymi.

Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy

1. Ustala się strefę ochronną linii elektroenergetycznej średniego napięcia o szerokości 14 metrów tj. po 7 metrów od osi linii w której sposób zagospodarowania działki należy dostosować do przepisów odrębnych dotyczących linii elektroenergetycznych i ich oddziaływania.
2. W strefie ochronnej linii elektroenergetycznych średniego napięcia zakazuje się lokalizacji drzew i krzewów.
3. W strefach sanitarnych od cmentarza w odległości 50 m i 150 m od granicy terenu cmentarza obowiązują ograniczenia w lokalizacji obiektów budowlanych zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi cmentarzy i chowaniu zmarłych.
4. Przy realizacji przeznaczenia terenów nakazuje się zapewnienie warunków bezpieczeństwa w zakresie ochrony przeciwpożarowej, w tym wymaganej odległości od lasu zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustalenia szczegółowe dla poszczególnych terenów - część A

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.1MN, A.2MN, A.3MN, A.4MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 20% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.5MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 60% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.6MN, A.7MN, A.8MN, A.9MN, A.10MN, A.11MN, A.12MN, A.13MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;

- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.14MN, A.15MN, A.16MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.17MN, A.18MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.19MN, A.20MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,6;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.21MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.22MN, A.23MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.24MN, A.25MN, A.26MN, A.27MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.1MN/U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 60% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,6;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;

- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 1;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.4U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 1% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,1;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 1;
- maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.5U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 5% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 50% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,1;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 1;
- maksymalna wysokość zabudowy – 12 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.6U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 20% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.7U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 20% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.1Up** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usług publicznych.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 5% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 2;
- maksymalna wysokość zabudowy – 12 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.1Ukr** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usług kultu religijnego.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 45% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,1;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 1;
- maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;
- maksymalna wysokość wiat, altan – 4 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.2Ukr** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usług kultu religijnego.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 25% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 20% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 1;
- maksymalna wysokość budynku kościoła – w stanie istniejącym;
- maksymalna wysokość zabudowy – 5 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.1Ut** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usług turystyki.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;

- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,6;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.2Ut** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usług turystyki.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 10% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,001;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,1;
- maksymalna wysokość zabudowy – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.1P/U** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy produkcyjno-usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 10% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,8;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.1RM, A.2RM, A.3RM, A.4RM, A.5RM, A.6RM, A.7RM, A.8RM, A.9RM, A.10RM, A.11RM** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy zagrodowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki lub terenu inwestycji;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40% powierzchni działki lub terenu inwestycji;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki lub terenu inwestycji dla kondygnacji nadziemnych – 0,001;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki lub terenu inwestycji dla kondygnacji nadziemnych – 0,8;
- maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;
- maksymalna wysokość wiat, altan, szklarni – 6 m;
- maksymalna wysokość silosów – 12 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.1RU** ustala się przeznaczenie jako teren produkcji rolniczej oraz obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych oraz hodowlanych.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 15% powierzchni działki lub terenu inwestycji;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40% powierzchni działki lub terenu inwestycji;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki lub terenu inwestycji dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki lub terenu inwestycji dla kondygnacji nadziemnych – 0,8;
- maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;
- maksymalna wysokość wiat, altan, szklarni – 6 m;
- maksymalna wysokość silosów – 12 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.2RU** ustala się przeznaczenie jako teren produkcji rolniczej oraz obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych oraz hodowlanych.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 20% powierzchni działki lub terenu inwestycji;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40% powierzchni działki lub terenu inwestycji;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki lub terenu inwestycji dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki lub terenu inwestycji dla kondygnacji nadziemnych – 0,8;
- maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;
- maksymalna wysokość wiat, altan, szklarni – 6 m;
- maksymalna wysokość silosów – 12 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.1K, A.2K, A.3K** ustala się przeznaczenie jako teren urządzeń infrastruktury technicznej z zakresu sieci kanalizacyjnej.

- Dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej.
- Zakaz lokalizacji budynków.

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.1W** ustala się przeznaczenie jako teren urządzeń infrastruktury technicznej z zakresu sieci wodociągowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 10% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 20% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;

- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.2W** ustala się przeznaczenie jako teren urządzeń infrastruktury technicznej z zakresu sieci wodociągowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 5% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 50% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.1ZC** ustala się przeznaczenie jako teren cmentarza.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 5% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 2% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,001;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,1;
- maksymalna wysokość zabudowy – 8 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.1ZCh** ustala się przeznaczenie jako teren cmentarza historycznego.

- Ustala się obowiązek ochrony historycznego założenia, z jednoczesnym zakazem lokalizacji zabudowy.
- Minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 80% powierzchni działki budowlanej.

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.1R, A.2R, A.3R, A.4R, A.5R, A.6R, A.7R, A.8R, A.9R, A.10R, A.11R, A.12R, A.13R, A.14R, A.15R, A.16R, A.17R, A.18R, A.19R, A.20R, A.21R, A.22R, A.23R, A.24R, A.25R, A.26R, A.27R** ustala się przeznaczenie jako tereny rolnicze.

- maksymalna wysokość zabudowy - 10 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.1ZL, A.2ZL, A.3ZL, A.4ZL, A.5ZL, A.6ZL, A.7ZL, A.8ZL, A.9ZL, A.10ZL, A.11ZL, A.12ZL, A.13ZL, A.14ZL, A.15ZL, A.16ZL, A.17ZL, A.18ZL, A.19ZL, A.20ZL, A.21ZL, A.22ZL, A.23ZL, A.24ZL, A.25ZL, A.26ZL, A.27ZL, A.28ZL, A.29ZL, A.30ZL** ustala się przeznaczenie jako tereny lasów.

- Sposób zagospodarowania i użytkowania terenów zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi gruntów leśnych i ich ochrony.
- Dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej niebędących budynkami oraz dojazdów i dojść niewymagających uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.1Z, A.2Z, A.3Z, A.4Z, A.5Z, A.6Z** ustala się przeznaczenie jako tereny zieleni nieurządzonej.

- Ustala się zachowanie terenów zieleni nieurządzonej jako terenów niezabudowanych.
- Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych, podziemnych i nadziemnych urządzeń infrastruktury technicznej.

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.1Zp, A.2Zp** ustala się przeznaczenie jako tereny zieleni przybrzeżnej.

- Ustala się zachowanie terenów zieleni przybrzeżnej oznaczonej symbolami A.1Zp, A.2Zp jako terenów niezabudowanych.
- Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych, urządzeń infrastruktury technicznej niebędących budynkami, ścieżek pieszych i rowerowych, obiektów służących utrzymaniu porządku.

Dla terenu oznaczonego symbolem **A.1WS, A.2WS** ustala się przeznaczenie jako tereny wód powierzchniowych śródlądowych.

- Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych, dojazdów oraz urządzeń infrastruktury technicznej przez tereny wód zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi.
- Zakaz wprowadzania ścieków niespełniających wartości określonych w przepisach odrębnych.

Dla terenów oznaczonych symbolami **A.1WSr, A.2WSr, A.3WSr, A.4WSr** ustala się przeznaczenie jako teren wód powierzchniowych śródlądowych - rów.

- Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych, dojazdów oraz urządzeń infrastruktury technicznej przez tereny wód zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi.
- Zakaz wprowadzania ścieków niespełniających wartości określonych w przepisach odrębnych.

Ustalenia szczegółowe dla poszczególnych terenów - część B

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.1MN, B.2MN, B.3MN, B.4MN, B.5MN, B.6MN, B.7MN, B.8MN, B.9 MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;

— maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **B.10MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,7;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.11MN, B.12MN, B.13MN, B.14MN, B.15MN, B.16MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.17MN, B.18MN, B.19MN, B.20MN, B.21MN, B.22MN, B.23MN, B.24MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 60% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.25MN, B.26MN, B.27MN, B.28MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **B.1MN/U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,7;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **B.2MN/U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.3MN/U, B.4MN/U, B.5MN/U, B.6MN/U, B.7MN/U, B.8MN/U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,6;
- maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 8 – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **B.9MN/U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 60% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.10MN/U, B.11MN/U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,7;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **B.12.MN/U, B.13MN/U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,05;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,7;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **B.1U_t** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usług turystyki.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,8;
- maksymalna wysokość zabudowy – 12 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **B.2U_t** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usług turystyki.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,8;
- maksymalna wysokość zabudowy – 12 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **B.1P/U** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy produkcyjno-usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 10% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,8;
- maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.1RM, B.2RM, B.3RM, B.4RM** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy zagrodowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki lub terenu inwestycji;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40% powierzchni działki lub terenu inwestycji;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki lub terenu inwestycji dla kondygnacji nadziemnych – 0,001;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki lub terenu inwestycji dla kondygnacji nadziemnych – 0,8;
- maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;
- maksymalna wysokość wiat, altan, szklarni – 6 m;
- maksymalna wysokość silosów – 12 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.1K, B.2K** ustala się przeznaczenie jako teren urządzeń infrastruktury technicznej z zakresu sieci kanalizacyjnej.

- Dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej.

— Zakaz lokalizacji budynków.

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.1R, B.2R, B.3R, B.4R, B.5R, B.6R, B.7R, B.8R, B.9R, B.10R, B.11R, B.12R, B.13R** ustala się

— maksymalna wysokość zabudowy - 10 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.1ZL, B.2ZL, B.3ZL, B.4ZL, B.5ZL, B.6ZL, B.7ZL, B.8ZL, B.9ZL, B.10ZL, B.11ZL, B.12ZL, B.13ZL** ustala się przeznaczenie jako tereny lasów.

— Sposób zagospodarowania i użytkowania terenów zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi gruntów leśnych i ich ochrony.

— Dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej niebędących budynkami oraz dojazdów i dojazdów niewymagających uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.1Z, B.2Z** ustala się przeznaczenie jako tereny zieleni nieurządzonej.

— Ustala się zachowanie terenów zieleni nieurządzonej jako terenów niezabudowanych.

— Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych, podziemnych i nadziemnych urządzeń infrastruktury technicznej.

Dla terenu oznaczonego symbolem **B.1Zp** ustala się przeznaczenie jako tereny zieleni przybrzeżnej.

— maksymalna wysokość zabudowy - 5 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.2Zp, B.3Zp, B.4Zp** ustala się przeznaczenie jako tereny zieleni przybrzeżnej.

— Ustala się zachowanie terenów zieleni przybrzeżnej oznaczonej symbolami B.2Zp, B.3Zp, B.4Zp jako terenów niezabudowanych.

— Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych, urządzeń infrastruktury technicznej niebędących budynkami, ścieżek pieszych i rowerowych, obiektów służących utrzymaniu porządku.

Dla terenów oznaczonych symbolami **B.1WS, B.2WS** ustala się przeznaczenie jako teren wód powierzchniowych śródlądowych.

— Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych, dojazdów, dojazdów oraz urządzeń infrastruktury technicznej przez tereny wód zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi.

— Zakaz wprowadzania ścieków niespełniających wartości określonych w przepisach odrębnych.

Dla terenu oznaczonego symbolem **B.1WSr** ustala się przeznaczenie jako teren wód powierzchniowych śródlądowych - rów.

— Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych, dojazdów, dojazdów oraz urządzeń infrastruktury technicznej przez tereny wód zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi.

Ustalenia szczegółowe dla poszczególnych terenów - część C

Dla terenów oznaczonych symbolami **C.1MN, C.2MN, C.3MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

— minimalna powierzchnia biologicznie czynna - 30% powierzchni działki budowlanej;

— maksymalna powierzchnia zabudowy - 25% powierzchni działki budowlanej;

— minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych - 0,01;

— maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych - 0,5;

— maksymalna wysokość zabudowy - 9 m;

— maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan - 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **C.4MN, C.5MN, C.6MN, C.7MN, C.8MN, C.9MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

— minimalna powierzchnia biologicznie czynna - 30% powierzchni działki budowlanej;

— maksymalna powierzchnia zabudowy - 25% powierzchni działki budowlanej;

— minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych - 0,01;

— maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych - 0,5;

— maksymalna wysokość zabudowy - 9 m;

— maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan - 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **C.10MN, C.11MN, C.12MN, C.13MN, C.14MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

— minimalna powierzchnia biologicznie czynna - 60% powierzchni działki budowlanej;

— maksymalna powierzchnia zabudowy - 25% powierzchni działki budowlanej;

— minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych - 0,01;

— maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych - 0,5;

— maksymalna wysokość zabudowy - 9 m;

— maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan - 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **C.15MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 60% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **C.16MN, C.17MN, C.18MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 60% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **C.19MN, C.20MN, C.21MN, C.22MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 60% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **C.1MN/U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,6;
- maksymalna wysokość zabudowy – 12 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **C.1U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **C.1Ut** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usług turystyki.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 10% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,001;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,1;
- maksymalna wysokość zabudowy – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **C.2Ut** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy usług turystyki.

- zakaz lokalizacji budynków;
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna wysokość zabudowy – 5 m;
- dachy o kącie nachylenia potaci do 45°;

Dla terenu oznaczonego symbolem **C.3Ut** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy usług turystyki.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 80% powierzchni działki budowlanej;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 10% powierzchni działki budowlanej;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,01;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej dla kondygnacji nadziemnych – 0,2;
- maksymalna wysokość zabudowy – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **C.1RM, C.2RM, C.3RM, C.4RM, C.5RM, C.6RM, C.7RM** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy zagrodowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki lub terenu inwestycji;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40% powierzchni działki lub terenu inwestycji;
- minimalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki lub terenu inwestycji dla kondygnacji nadziemnych – 0,001;
- maksymalna intensywność zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki lub terenu inwestycji dla kondygnacji nadziemnych – 0,8;
- maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;
- maksymalna wysokość wiat, altan, szklarni – 6 m;
- maksymalna wysokość silosów - 12 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **C.1R, C.2R, C.3R, C.4R, C.5R, C.6R, C.7R, C.8R, C.9R, C.10R** ustala się przeznaczenie jako tereny rolnicze.

- maksymalna wysokość zabudowy - 10 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **C.1ZL, C.2ZL, C.3ZL, C.4ZL, C.5ZL, C.6ZL, C.7ZL, C.8ZL, C.9ZL, C.10ZL, C.11ZL, C.12ZL, C.13ZL, C.14ZL, C.15ZL, C.16ZL, C.17ZL, C.18ZL, C.19ZL, C.20ZL, C.21ZL, C.22ZL, C.23ZL, C.24ZL, C.25ZL, C.26ZL, C.27ZL, C.28ZL, C.29ZL, C.30ZL, C.31ZL, C.32ZL, C.33ZL, C.34ZL, C.35ZL** ustala się przeznaczenie jako tereny lasów.

- Dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej niebędących budynkami oraz dojazdów i dojazdów niewymagających uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Dla terenu oznaczonego symbolem **C.1Z** ustala się przeznaczenie jako teren zieleni nieurządzonej.

- Ustala się zachowanie terenów zieleni nieurządzonej jako terenów niezabudowanych.
- Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych.

Dla terenów oznaczonych symbolami **C.1Zp, C.2Zp** ustala się przeznaczenie jako tereny zieleni przybrzeżnej.

- Ustala się zachowanie terenów zieleni przybrzeżnej oznaczonej symbolami **C.1Zp, C.2Zp** jako terenów niezabudowanych.
- Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych, urządzeń infrastruktury technicznej niebędących budynkami, ścieżek pieszych i rowerowych, obiektów służących utrzymaniu porządku.

Dla terenu oznaczonego symbolem **C.1WS** ustala się przeznaczenie jako teren wód powierzchniowych śródlądowych.

- Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych, dojazdów, dojazdów oraz urządzeń infrastruktury technicznej przez tereny wód zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi.

Ustalenia w zakresie komunikacji

- 1.** Ustala się układ komunikacyjny obsługujący obszar objęty planem w postaci terenów oznaczonych symbolami literowymi KDG, KDZ, KDL, KDD, KDW, KDX oraz poprzez istniejące drogi przylegające do granic obszaru objętego planem miejscowym.
- 2.** Ustala się powiązanie układu komunikacyjnego obszaru objętego planem miejscowym z układem zewnętrznym poprzez:
 - 1) drogę wojewódzką nr 211;
 - 2) drogę powiatową nr 1912G;
 - 3) drogi gminne i wewnętrzne przylegające do granic obszaru objętego planem miejscowym.
- 3.** Ustala się minimalną szerokość pasa drogowego nowo wydzielanych dróg wewnętrznych niewyznaczonych liniami rozgraniczającymi na rysunku planu:
 - 1) 8 m do maksymalnie sześciu działek budowlanych;
 - 2) 10 m do więcej niż sześciu działek budowlanych.

Ustalenia w zakresie infrastruktury technicznej

- 1.** Ustala się zaopatrzenie terenów w urządzenia infrastruktury technicznej poprzez istniejące, rozbudowywane i projektowane systemy uzbrojenia terenów.
- 2.** Ustala się zachowanie istniejących urządzeń infrastruktury technicznej z możliwością ich rozbudowy, przebudowy lub rozbioru.
- 3.** W zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:
 - 1) zaopatrzenie poprzez istniejące i projektowane systemy sieci wodociągowej;
 - 2) przeciwpożarowe zaopatrzenie w wodę należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej;
 - 3) dopuszcza się stosowanie indywidualnych ujęć wody.
- 4.** W zakresie odprowadzenia ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych ustala się:
 - 1) odprowadzanie ścieków do istniejącego i projektowanego systemu sieci kanalizacji sanitarnej;
 - 2) obowiązek podłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej, po jej zrealizowaniu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 3) obowiązek podczyszczania ścieków przemysłowych, do parametrów zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi;
 - 4) dopuszcza się odprowadzanie ścieków sanitarnych i przemysłowych do zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe lub do indywidualnych oczyszczalni ścieków zgodnie z przepisami odrębnymi.
- 5.** W zakresie odprowadzenia wód opadowych lub roztopowych ustala się:
 - 1) odprowadzanie wód opadowych lub roztopowych do projektowanego systemu sieci kanalizacji deszczowej;

- 2) dopuszcza się zagospodarowanie wód opadowych lub roztopowych poprzez infiltrację powierzchniową i podziemną do gruntu, poprzez stosowanie systemów rozszczepiających, zbiorników odparowujących i retencyjnych, studni chłonnych, odprowadzanie do rowów i kanałów zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) zakazuje się zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na działce w sposób zmieniający stosunki wodne na działkach sąsiednich;
- 4) dopuszcza się wykorzystanie wód opadowych na cele gospodarcze i przeciwpożarowe;
- 5) obowiązek instalowania separatorów substancji ropopochodnych na odpływach wód opadowych ze szczelnie utwardzonych placów postojowych i manewrowych, parkingów zgodnie z przepisami odrębnymi.
6. Ustala się zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącego i projektowanego systemu sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia oraz z odnawialnych źródeł energii.
7. Maksymalna wysokość zabudowy nie dotyczy infrastruktury elektroenergetycznej.
8. W zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się:
 - 1) z projektowanej sieci gazu przewodowego;
 - 2) dopuszcza się możliwość korzystania z indywidualnych źródeł zaopatrzenia w gaz.
9. W zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych i ciepłej wody użytkowej, ustala się z lokalnych, indywidualnych źródeł ciepła, z dopuszczeniem możliwości korzystania ze wspólnego źródła ciepła dla grupy obiektów.
10. W zakresie telekomunikacji ustala się wykorzystanie istniejącej i projektowanej infrastruktury telekomunikacyjnej sieci bezprzewodowych oraz przewodowych.
11. Ustalona maksymalna wysokość zabudowy dla poszczególnych terenów nie dotyczy urządzeń infrastruktury technicznej niebędącej budynkami oraz inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej.
12. Dla obiektów o wysokości 50 m n.p.t. i większej występuje konieczność zgłoszenia obiektów do służb lotniczych oraz oznakowania przeszkodowego (graficzno-kolorystycznego i świetlnego) zgodnie z przepisami odrębnymi.
13. Dopuszcza się lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW.
14. Ustala się zakaz lokalizacji urządzeń o których mowa w ust. 13, które wykorzystują energię wiatru.
15. Ustala się obowiązek gromadzenia odpadów i nieczystości stałych w urządzeniach do tego przystosowanych oraz ich odbiór i usuwanie zgodnie z przepisami odrębnymi.
16. W zakresie zadań obrony cywilnej należy spełnić wymóg dotyczący zapewnienia dla ludności z obszaru objętego planem miejscowym źródła nieskażonej wody pitnej i technologicznej w ilościach co najmniej minimalnych, przewidzianych dla okresu ograniczonych dostaw oraz zapewnienia słyszalności syren alarmowych.

4.2. Przewidywane skutki wpływu ustaleń planu na środowisko

W przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jak już wspomniano w punkcie 3.5 niniejszego opracowania, nie powinien ulec znaczącej zmianie stan środowiska przyrodniczego ani zachodzące w nim obecnie tendencje przyczynić się do postępującego negatywnego wpływu. Zmiany spowodowane wprowadzeniem uchwały w życie, przyczynią się zarówno do zmian negatywnych jak i pozytywnych.

Na obszarze obowiązywania projektu planu może zostać wykorzystana istniejąca zabudowa a także zaistnieć nowa zabudowa o różnych funkcjach. Spowoduje to zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Nastąpi zmniejszenie infiltracji wód opadowych do wód podziemnych. Nastąpi także zniszczenie struktury wierzchniej warstwy pokrywy glebowej. Szata roślinna będzie niszczone bezpośrednio, przez usuwanie pokrywy roślinnej istniejącej, a także pośrednio przez zmianę stosunków glebowych i wodnych. Ogrzewanie nowej zabudowy przyczyni się do wzrostu tzw. "niskiej emisji" w sezonie grzewczym.

Ze względu na mało urozmaiconą rzeźbę terenu i niewielkie deniwelacje terenu zabiegi uzdatniające charakter rzeźby terenu praktycznie nie będą miały dużego znaczenia. Z tytułu wzmożonej eksploatacji dróg (systematycznie wzrasta liczba samochodów na drogach) do atmosfery przedostaną się większe ilości zanieczyszczeń w postaci CO, SO₂, NO₂, PM₁₀, węglowodory, ołowiu i jego związków. W zakresie zmian pozytywnych prognozuje się wzrost uzbrojenia infrastrukturalnego, ograniczając tym samym

możliwość nielegalnego poboru wód czy pozbywania się nieczystości stałych i płynnych. Ponadto zachowanie powierzchni czynnych biologicznie będzie pozytywnie równoważyć zmiany stopniowo wprowadzane w obszarze planu.

4.3. Wpływ ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska, w tym oddziaływanie na obszary Natura 2000

Środowisko wodno-gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne

Największy wpływ na środowisko wodno-gruntowe będzie miało wprowadzanie zabudowy (powierzchni nieprzepuszczalnych) na obszary dotychczas niezainwestowane, dotyczy to głównie posadowienia fundamentów i realizacja piwnic. Spowoduje to uszczelnienie podłoża i zmniejszenie infiltracji wód opadowych do gruntu. Prawdopodobnie nastąpi również alkalizacja środowiska glebowego spowodowana stosowaniem materiałów budowlanych. Rozwój jest również potencjalnym źródłem zanieczyszczenia wód powierzchniowych, dlatego bardzo istotne będzie prowadzenie odpowiedniej i surowej gospodarki wodno-ściekowej, a także dbanie zgodnie z założeniami planu o system melioracyjny.

Główne cele środowiskowe dla wód powierzchniowych i podziemnych to m.in. zapobieganie doływowi lub ograniczenie doływu zanieczyszczeń do wód, zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód, zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem, oraz wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

W przypadku dorzecza Wisły w zakresie jednolitych części wód powierzchniowych, wskazano przesunięcie terminu osiągnięcia celu z powodu konieczności dodatkowych analiz oraz długości procesu inwestycyjnego. Wskazane w obowiązującej uchwale rozwiązania infrastrukturalne są konieczne dla zachowania bezpiecznego korzystania z wody użytkowej oraz odprowadzenia ścieków.

Funkcjonowanie cmentarzy, musi uwzględniać rozwiązania infrastrukturalne w taki sposób aby nie doszło do negatywnego oddziaływania na środowisko wodno-gruntowe i do przedostawania się szkodliwych substancji organicznych do środowiska.

Szczegółowe zasady lokalizacji cmentarzy formułuje Rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z dnia 16 września 1959 r.) oraz ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz.U. 2017 poz. 912 ze zm.).

Ww. rozporządzenie określa m.in. następujące zasady lokalizacji cmentarzy:

- teren pod cmentarz powinien być lokalizowany w sposób wykluczający możliwość wywierania szkodliwego wpływu cmentarza na otoczenie, najlepiej na krańcach miejscowości na gruntach odpowiednich na jego urządzenie, w pobliżu miejscowej sieci komunikacyjnej;

- cmentarz powinien być oddalony o co najmniej 150 m od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, odległość ta może być zmniejszona do 50 m jeżeli w granicach 50 – 150 m od cmentarza zlokalizowana jest sieć wodociągowa oraz wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone,
- teren cmentarza powinien być oddalony od ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych, służących jako źródło zaopatrzenia sieci wodociągowej w wodę do picia i potrzeb gospodarczych o minimum 500 m,
- teren cmentarza powinien znajdować się w miarę możliwości na wniesieniu i nie podlegać zalewom oraz posiadać ukształtowanie umożliwiające łatwy spływ wód deszczowych,
- poziom wody gruntowej powinien znajdować się poniżej 2,5 m pod powierzchnią terenu,
- teren powinien posiadać odpowiednie ukształtowanie terenu dot. kierunku spływu wód,
- grunt cmentarza powinien być możliwie nieprzepuszczalny i bez zawartości węgla wapnia,
- najczęściej spotykane w tym miejscu wiatry powinny wiać od terenów mieszkaniowych w kierunku cmentarza.

W planie miejscowym wyznaczone zostały strefy sanitarne od terenu cmentarza w odległościach 50 m oraz 150 m. Na obszarze strefy do 50 m oraz od 50 m do 150 m obowiązują ograniczenia w lokalizacji obiektów budowlanych zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi cmentarzy i chowaniu zmarłych oraz rozporządzenia w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze.

Oba cmentarze mają charakter historyczny, ściśle powiązany z rozwojem osadnictwa i kultury społecznej. Plan nie przewiduje istotnych zmian w zakresie lokalizacji cmentarzy, w związku z czym nie przewiduje się znaczących negatywnych oddziaływań planu na środowisku oraz na warunki życia ludzi.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 i 3 o założeniu cmentarza lub jego rozszerzeniu decyzję rada gminy (w przypadku cmentarza komunalnego) lub władze kościelne (w przypadku cmentarza wyznaniowego) po uzyskaniu zgody właściwego inspektora sanitarnego. Jednocześnie w art. 3 ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych zaznacza, iż cmentarze zakłada się i rozszerza na terenach określonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Zaznaczyć należy, iż procedura planistyczna ma na celu jedynie określenie przyszłego przeznaczenia przedmiotowego terenu pod cmentarze. Nie stanowi ona ostatecznie o przyszłym założeniu bądź rozszerzeniu cmentarza zgodnie z art. 1 ust. 2 lub 3 ww. ustawy, co będzie szczegółowo analizowane i uzgadniane na etapie uzyskiwania zgody właściwego inspektora sanitarnego, który może ostatecznie nie wyrazić zgody na prowadzenie tego rodzaju działalności na danym terenie.

Flora i fauna

Dalsza realizacja planu Gowidlina spowoduje przekształcenie powierzchni biologicznie czynnej. Na terenach przewidzianych do zabudowy i rozbudowy brak jest zbiorowisk i siedlisk szczególnie cennych, tym niemniej dbanie o możliwie jak największe tereny przyrodnicze jest zgodne z założeniami planu. Oczywiście każda, nawet najmniejsza inwestycja budowlana niesie za sobą ryzyko zmniejszenia różnorodności gatunkowej.

Plan kładzie nacisk na dbanie o istniejące walory przyrodnicze oraz ograniczenie niekorzystnego charakteru i intensywności zmian w środowisku. W wyniku przeprowadzonych analiz nie można stwierdzić jak dalece negatywny wpływ będą miały ustalenia m.p.z.p. na system ekologiczny fragmentu gminy Sierakowice jak i terenów otaczających. Jednakże przestrzeganie ustaleń i założeń planu zwłaszcza w aspekcie przestrzegania zasad zrównoważonego rozwoju i nie dopuszczenie na tych terenach do powstawania obiektów mogących w sposób znaczący oddziaływać na środowisko powinno w sposób niewielki wpłynąć zarówno na środowisko biotyczne jak i abiotyczne. Plan wprowadza intensywność zainwestowania o niewielkim natężeniu niestanowiących kolizji z obszarami cennymi przyrodniczo.

Fauna terenów wskazanych do zabudowy, niczym nie wyróżnia się na tle okolicy czy regionu, reprezentowana jest przez gatunki związane z gospodarką człowieka i siedliskami silnie przez niego zniekształconymi. W wyniku realizacji założeń planu może dojść do przecięcia szlaków przemieszczania się zwierząt drobnych (ogrodzenia), a także wzrośnie udział fauny związanej z bytowaniem człowieka.

W granicach objętych planem, przeznaczonych pod rozwój stref zabudowań i terenu cmentarza, nie stwierdzono występowania chronionych gatunków fauny i flory w rozumieniu: Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. 2016 poz. 2183) i Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409) a także Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz.U. 2014 poz. 1713).

Krajobraz

W wyniku realizacji projektu planu nastąpi przekształcenie krajobrazu terenów przeznaczonych pod zmianę funkcji – w tereny zabudowy mieszkalnej jednorodzinnych, usługowej, głównie nastawionej na rozwój turystyki. Ich powierzchnia zostanie w części utwardzona i zabudowana. Zgodnie z założeniami planu i zgodnie wraz z obowiązującym *Studium* zmiany wizualne będą konsekwencją podniesienia atrakcyjności inwestycyjnej terenu opracowania. Wysokość zabudowy maksymalnie może osiągnąć do

12,0 m. Całość ustaleń planu jest zgodna z założeniami kształtowania ładu przestrzennego wyznaczonego w studium.

Powietrze i klimat akustyczny

Wpływ ustaleń planu na stan sanitarny powietrza na omawianym obszarze ma tzw. "niska emisja" z indywidualnych źródeł ogrzewania z terenów sąsiednich a także zanieczyszczenia komunikacyjne z dróg graniczących z obszarem opracowania. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu może nastąpić zwiększenie liczby emitorów (z budynków) w sezonie grzewczym. Projektowana zmiana, nie doprowadzi do ponadnormatywnego hałasu. Ponadto może dojść do zmian w cyrkulacji powietrza w związku z pojawieniem się nowej zabudowy, jednak nie będzie to miało wpływu na ogólne kształtowanie klimatu gminy oraz regionu.

Z uwagi na użytkowanie dróg może okresowo dochodzić do oddziaływania akustycznego, nie powinno jednak mieć ono charakteru ciągłego, ponadnormatywnego hałasu. Dodatkowym obciążeniem może być obecność systemów wentylacyjnych, chłodniczych, czy związanych z prawidłowym funkcjonowaniem obiektów infrastruktury technicznej. To może wiązać się z oddziaływaniem wibracji. Nie powinno ono jednak oddziaływaniem swym wpływać na tereny sąsiednie, czy strefy zabudowy mieszkaniowej.

W przypadku kształtowania klimatu, największe zmiany zajdą w obszarach gdzie pojawią się nowe formy zainwestowania, gdzie dojdzie do zmian w warunkach termicznych, zmieni się powierzchnia parowania oraz wilgotność powietrza. Dojdzie też do zmian z zakresu inwersji temperaturowej, która będzie się zmieniać w zależności od rodzaju przeszkód terenowych.

W miejscach, które zostaną doinwestowane dojdzie do na skutek wyzwania sztucznego ciepła do atmosfery do powstawania tzw. wysp ciepła a kierunki i prędkości wiatru będą zmodyfikowane przez układ zabudowy.

Wprowadzone planem zmiany będą miały oddziaływanie lokalne. Ich skala nie będzie istotna w regionie dalszym niż granice opracowywanego dokumentu i najbliższe tereny sąsiadujące.

Z uwagi na dopuszczenie możliwości realizacji rozwoju funkcji z zakresu gospodarki rolnej, co wiązać się może z zagospodarowaniem tych terenów w sposób uciążliwy – głównie w zakresie emisji odorów, niezwykle ważne będzie przeprowadzenie dokładnych analiz przedrealizacyjnych, ale także monitorowanie obiektów już istniejących. Ewentualne uciążliwości powinny być na bieżąco eliminowane.

Obszary Natura 2000

Plan nie wprowadza zainwestowania w skali mogącej przynieść oddziaływanie na oddalone o kilkanaście i kilkadziesiąt km obszary Natura 2000.

Kłęski żywiołowe

Zgodnie z definicjami ustawowymi z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz.U. 2017 poz. 1897 ze zm.) klęska żywiołowa to katastrofa naturalna lub awaria techniczna, których skutki zagrażają życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, a pomoc i ochrona mogą być skutecznie podjęte tylko przy zastosowaniu nadzwyczajnych środków, we współdziałaniu różnych organów i instytucji oraz specjalistycznych służb i formacji działających pod jednolitym kierownictwem.

Katastrofa naturalna – to zdarzenie związane z działaniem sił natury, w szczególności wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, długotrwałe występowanie ekstremalnych temperatur, osuwiska ziemi, pożary, susze, powodzie, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, masowe występowanie szkodników, chorób roślin lub zwierząt albo chorób zakaźnych ludzi albo też działanie innego żywiołu. Awaria techniczna to gwałtowne, nieprzewidziane uszkodzenie lub zniszczenie obiektu budowlanego, urządzenia technicznego lub systemu urządzeń technicznych powodujące przerwę w ich używaniu lub utratę ich właściwości. Katastrofą naturalną lub awarią techniczną może być również zdarzenie wywołane działaniem terrorystycznym.

Biorąc pod uwagę obszar analizowany, możemy przede wszystkim identyfikować kwestie związane z postępującymi zmianami klimatu, które w skali lokalnej są właściwie nieodczuwalne, ale już w skali regionu pomorskiego są widoczne.

Województwo Pomorskie położone jest w północnej, nadmorskiej części Polski. Do branż szczególnie rozwiniętych w regionie zalicza się m.in. petrochemiczną, elektromaszynową oraz turystykę, a samo położenie stwarza szereg szans związanych z gospodarczym wykorzystaniem zasobów morskich. Pomorskie wyróżnia się najwyższym przyrostem naturalnym, a mieszkańcy są relatywnie młodszy niż wynosi średnia krajowa, następuje jednak systematyczny wzrost ludności powyżej 65 roku życia. Główne zagrożenia regionu to erozja wybrzeża oraz wysokie ryzyko powodziowe, co znacznie ogranicza możliwości rozwojowe tego obszaru.

Rekomendowane kierunki działań adaptacyjnych:

- ochrona brzegów morskich i obszarów portowych, ochrona przeciwpowodziowa,
- ochrona przed powodzią obszarów zidentyfikowanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego oraz obszarów wyznaczonych na mapach zagrożenia powodziowego,
- wdrożenie systemów ochrony terenów rolniczych i leśnych przed suszą poprzez ochronę gleb przed przesuszaniem i małą retencją wodną.

Według strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020, do najważniejszych negatywnych skutków zaliczyć należy niekorzystne zmiany warunków hydrologicznych, zwiększenie częstotliwości występowania ekstremalnych zjawisk pogodowych i katastrof (silne wiatry, incydentalne trąby powietrzne, wyładowania atmosferyczne).

Zagrożeń klimatycznych nie można jednak rozpatrywać w skali lokalnej, a raczej na poziomie stref, czy regionów. Mimo to można stwierdzić, że w najbliższych latach na obszarze gminy, jak i całego kraju można spodziewać się wzrostu średniej rocznej temperatury, a tym samym wzrostu okresów upalnych i spadku liczby dni z okresami mroźnymi. Przewiduje się także, że nastąpi wzrost długości okresu wegetacyjnego. Należy liczyć się ze wzrastającą częstością występowania opadów ulewnych.

Oczywiście kwestie zapisów w planach miejscowych, determinuje ich skala oraz rodzaj planowanego przeznaczenia. W uchwale do zmiany planu w żaden sposób nie odnoszą się do problematyki planu adaptacji, należy jednak podkreślić, że wprowadzane projektem uchwały modyfikacje w żaden sposób nie przyczynią się do dynamicznych zmian i gwałtownego przyspieszenia procesów.

Podsumowanie:

Poniższa tabela wskazuje na potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego jak i zagospodarowanie terenu.

Tabela 2. Potencjalny wpływ realizacji ustaleń planu i jego zmiany na poszczególne komponenty i cechy środowiska

POTENCJALNY WPŁYW REALIZACJI MPZP NA:	TAK	NIE	PRAWDOPODOBNIENIE
POWIETRZE			
→ wzrost zanieczyszczenia powietrza (pyły, gazy)			■ (samochody)
→ powstanie odorów		■	
→ wzrost hałasu			■ (możliwy wzrost – w trakcie budowy, systemy wentylacyjne)
→ wibracje			■ (możliwy wzrost – w trakcie budowy, systemy wentylacyjne)
POWIERZCHNIĘ ZIEMI			
→ unikatowych cech geologicznych		■	
→ zniszczenie warstw powierzchniowych (warstwy gleb)	■ (w wyniku budowy)		
→ zmiany topograficzne		■	
→ wzrost erozji wietrznej		■	
→ wzrost zagrożenia osuwiskami		■	
WODY			
→ zmiany w obecnych przepływach wody			■ (uszczelnienie podłoża, zwiększony pobór itd.)
→ zmiany jakości wód			■ (głównie gruntowych, sptyw, odpływ, większa ilość potencjalnych zagrożeń)
→ zmiany poziomu zwierciadła wód gruntowych	■ (na etapie realizacji inwestycji)		
→ zmiany ilości wód powierzchniowych lub podziemnych	■ (w wyniku uszczelnienia podłoża)		
→ zrzuty ścieków do wód		■	
→ zmiany ilości lub jakości wody pitnej			■ (możliwe zanieczyszczenia przenikające w grunt, wzrost zużycia)
ROŚLINNOŚĆ			
→ zmiany różnorodności siedlisk	■		

	(nowe rośliny, niszczenie istniejącej w procesie budowlanym)		
→ wprowadzenie nowych gatunków	■ (nowe rośliny, niszczenie istniejącej w procesie budowlanym)		
ZWIERZĘTA			
→ zmiany różnorodności gatunkowej	■ (migracja istniejącej, pojawienie się nowej)		
→ przecięcie szlaków wędrówek i migracji zwierząt	■ (w wyniku zainwestowania itd.)		
ZAGOSPODAROWANIE TERENU			
→ zmiana sposobu i formy istniejącego lub planowanego zagospodarowania	■ (kontynuacja oraz zmiana)		
KRAJOBRAZ			
→ zmiana lub degradacja wartości estetycznych krajobrazu:			
• w aspekcie lokalnym	■ (nowe zabudowania)		
• w aspekcie ponadlokalnym		■	
KLIMAT			
→ zmiany cech klimatu:			
• w skali lokalnej			■ (zmiana kierunków przewietrzania, zmiana minimalna)
• w skali ponadlokalnej		■	

Autor: Opracowanie własne

4.4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja założeń Planu nie przyniesie oddziaływania o zasięgu transgranicznym. Plan nie wprowadza zmian w skali, która mogłaby przynieść skutki środowiskowe poza granicami kraju.

4.5. Zgodność Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz innymi dokumentami

Wejście w życie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wymusiło na gminach obowiązek sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zgodności z obowiązującym na danym terenie *Studium*.

Sporządzenie planu zagospodarowania przestrzennego dla analizowanego fragmentu gminy Sierakowice – dostosowano do potrzeb i realiów rozwijających się terenów wiejskich oraz koniecznością dostosowania różnych form architektonicznych do obowiązującego już na tym terenie przeznaczenia. Zapisy studium wskazują, iż tereny gminy objęte zmianą planu znajdują się w strefie intensywnego i umiarkowanego rozwoju wielofunkcyjnego, w której to strefie może być realizowana zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna a także zabudowa usługowa, oraz inna w tym produkcyjno-usługowa, zatem zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są zgodne ze wskazaniem *studium*. Dodatkowo Studium wskazuje na obecność lasów, terenów zieleni oraz terenów jeziora. Plan ma charakter porządkujący i aktualizujący.

Polityka przestrzenna gminy przedstawiona w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice* wynika bezpośrednio z powiązań z dokumentami gminnymi, do których należą m.in.: *Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014-2024* – który stanowi strategiczne

opracowanie, które kreśli kierunki wieloletniego rozwoju gminy i jednocześnie stanowi podstawowy dokument długofalowej polityki lokalnej oraz jeden z najbardziej aktualnych dokumentów dotyczących polityki rozwojowej gminy.

Powyższe opracowanie wynika oczywiście bezpośrednio z dokumentów regionalnych (szczebel powiatowy i wojewódzki) takich jak: Strategia Rozwoju Powiatu Kartuskiego na lata 2016 -2040 oraz Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020, która wskazuje wizje rozwoju regionu oraz Plan zagospodarowania przestrzennego województwa Pomorskiego – aktualizacja – jest to strategiczny dokument opracowany przez samorząd województwa określający zasady kształtowania struktury przestrzennej województwa w długim horyzoncie czasowym. Stanowi element regionalnego planowania strategicznego, który odgrywa koordynacyjną rolę pomiędzy planowaniem krajowym a planowaniem miejscowym.

Krajowe dokumenty, które odgrywają nadrzędną rolę w planowaniu przestrzennym to Strategia Rozwoju Kraju 2030 czyli podstawowy dokument strategiczny określający cele i priorytety polityki rozwoju w perspektywie najbliższych lat oraz warunki, które powinny ten rozwój zapewnić. Stanowi on punkt odniesienia zarówno dla innych strategii opracowywanych przez jednostki samorządu terytorialnego. Z kolei Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 – to najważniejszy dokument dotyczący ładu przestrzennego Polski. Przedstawia on wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych 10 lat. Wprowadza zasadę współzależności celów polityki przestrzennej z celami polityki regionalnej.

Realizacja ustaleń zmiany projektu planu w połączeniu z innymi dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie Gminy Sierakowice nie będzie skutkować powstaniem znacznych oddziaływań skumulowanych, wtórnych i pośrednich. Pojawiające się zmiany i presje środowiskowe nie powinny w szerszej perspektywie przynieść dalece idących negatywnych skutków chociażby ze względu na oddalenie od terenów opracowania skupisk ludzkich oraz obszarów cennych przyrodniczo.

4.6. Podsumowanie prognozy

W wyniku realizacji projektu nie wystąpią dalece idące szkodliwe zmiany w środowisku omawianego terenu. Najbardziej istotnym skutkiem realizacji ustaleń projektu planu będą zmiany w środowisku wodno-gruntowym i zmiana charakteru krajobrazu. Nastąpi zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych, zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnych i zmiana krajobrazu terenów otwartych rolnych na tereny mieszkalne.

Zagrożenia wynikać będą z rozwoju w/w funkcji oraz tych związanych z bytowaniem człowieka jak wzrost zanieczyszczenia powietrza, odpadów stałych i płynnych, hałasu komunikacyjnego.

W prognozie nie proponuje się rozwiązań alternatywnych, a ewentualne szkodliwe oddziaływania wykazane w ewentualnych opracowaniach, minimalizować za pomocą dostępnych metod.

Ważne z punktu widzenia analiz dotyczących zmiany planu, jest uwzględnienie także obowiązujących ustaleń uchwały, które dopuszczają na tych terenach przede wszystkim funkcje nieuciążliwe.

Możliwość wystąpienia oddziaływań pośrednich stwierdzono w przypadku większości przedsięwzięć. Są to prace remontowe i modernizacyjne nawierzchni drogowej (ulice i chodniki) oraz infrastruktury (kanalizacja, wodociągi, oświetlenie). Możliwe, zatem są także oddziaływania skumulowane dotyczące głównie emisji hałasu, wzrostu zanieczyszczeń pyłowych powietrza lub drgań podłoża oraz utrudnień komunikacyjnych, mogących wystąpić na etapie realizacji przedsięwzięć. Oddziaływania te będą jednak miały charakter przejściowy i w pełni odwracalny.

Zapisy projektu planu są zgodne ze *Studium*, oraz wynikają z obowiązujących dotychczas na tym terenie dokumentów. Autorzy zmiany planu na bieżąco konsultowali z autorem prognozy ustalenia dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego oraz zdrowia ludzi.

5. Ocena ustaleń projektu planu w aspekcie ochrony środowiska

Projekt planu zakłada, iż aktualny sposób zagospodarowania przestrzennego w obowiązującym dotychczas planie zagospodarowania przestrzennego zostanie w znacznej części podtrzymany, reszta funkcji ulegnie niewielkim modyfikacjom, często tylko w zakresie nazwy, natomiast sam plan scalając kilka uchwał, w dużej mierze można ocenić jako dokument o charakterze porządkującym i aktualizującym. Ustalenia planu mają w charakter zgodny z ustaleniami zawartymi w obowiązującym *Studium*.

W wyniku realizacji planu nastąpi wzrost wskaźnika powierzchni zabudowy, czyli nastąpi ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej. Wraz ze wzrostem intensywności zabudowy jak również, lokalnie może dojść do pogorszenia stanu higieny atmosfery i klimatu akustycznego. Nie przewiduje się jednak w tych rejonach przekroczenia dopuszczalnych norm.

Projekt zmiany planu dotyczy dopuszczenia w części terenów obszarów o funkcji zabudowy *mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej, usługowej, produkcyjno-usługowej, zagrodowej*. Warto podkreślić, że najcenniejsze tereny, o istotnych uwarunkowaniach przyrodniczych zostały zachowane – tereny leśne, otwarte tereny rolne, tereny jeziora oraz towarzyszącej mu zieleni.

Projektowany plan ustala szereg zasad, które mają za zadanie równoważyć negatywne oddziaływania procesów inwestycyjnych. Z punktu widzenia funkcjonowania środowiska najistotniejsze są ustalenia dotyczące ochrony terenów cennych przyrodniczo lub bezpośrednio na nie wpływających.

6. Ocena ustaleń projektu planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko

Projekt planu dotyczy obszaru wiejskiego. Ogół tendencji rozwojowych zmierza do zintensyfikowania działań o charakterze zabudowań o funkcji *mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej,*

usługowej, produkcyjno-usługowej, zagrodowej. Wskazane są funkcje nieuciążliwe usług w tej strefie. Wyjątek stanowią jedynie inwestycje z zakresu produkcji rolnej – dla których plan dopuszcza realizację pod warunkiem przejścia stosownej procedury ocenowej (przedsięwzięcia potencjalnie mogące oddziaływać na środowisko).

Dalsza realizacja planu jak i jego zmiany pociągnie za sobą szereg zmian w strukturze i funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego jednak największy wpływ będzie miała na zmianę wizualną terenu oraz może zakłócać dotychczasowe przemieszczanie się zwierzyny drobnej. Wprowadzone zostaną zmiany zarówno w środowisku gruntowo-wodnym, jaki i pojawi się wzrost zanieczyszczenia powietrza, lokalnie może dojść do zaburzeń klimatu, przewietrzania itp.

Ze względu na skalę ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko także tych generowanych przez roboty wykonawcze przedsięwzięć, stwierdza się, że ich zasięg nie obejmie położonych w sąsiedztwie obszarów Natura 2000 ani będących w zakresie planu obszarów i terenów chronionych. Ewentualne zmiany siedliskowe wywołane mogą być pracami ziemnymi naruszającymi struktury litologiczne i hydrogeologiczne wierzchnich warstw podłoża. Takie prace mogą mieć miejsce w związku z realizacją planu (np. w przypadku modernizacji ulic i systemów podziemnej infrastruktury technicznej). Skala tych przedsięwzięć nie wpłynie na oddalone siedliska chronione.

Nie ma, zatem zasadnej potrzeby wskazywania potrzeb kompensacji przyrodniczej (zgodnie z intencją zapisaną w art. 51 ust. 2 pkt. 3 lit. a i b Ustawy o dostępie informacji...).

Natomiast poniższe rozwiązania zgodne z zapisami zawartymi w projekcie planu mają na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację negatywnych oddziaływań przyszłego użytkownika na środowisko:

1. Poprawienie ładu przestrzennego poprzez świadome kształtowanie zabudowy poprzez linie zabudowy w połączeniu z odpowiednimi zasadami realizacji ogrodzeń, wysokości budynków i rozwiązań technicznych, komunikacyjnych, które powalą na poprawę ładu przestrzennego poprzez świadome kształtowanie przestrzeni terenów wiejskich oraz uporządkowanie zagospodarowania przestrzennego i nadanie nowych form przestrzennych w strefach publicznych i niepublicznych przy minimalizacji sytuacji kolizyjnych wynikających z przeznaczenia terenów dla różnych funkcji.
2. Ustalenie zasad udostępniania terenów pod zabudowę o funkcji: *mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej, usługowej, produkcyjno-usługowej, zagrodowej*, umożliwiających przestrzenny rozwój miejscowości z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju.

7. Wnioski

1. Plan zakłada na omawianym terenie rozwój stref zabudowy: *mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej, usługowej, produkcyjno-usługowej, zagrodowej* wraz z udostępnieniem terenów pod modernizację i rozwój sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej.

2. Plan zakłada na omawianym terenie zachowanie walorów przyrodniczych poprzez zachowanie powierzchni biologicznie czynnej.
3. Plan zakłada intensyfikację zabudowy i wzrost powierzchni utwardzonej.
4. Plan określa zasady ochrony środowiska poprzez zakazy i ustalenia.
5. Plan określa zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.
6. Sposób zagospodarowania terenów zaproponowany w projekcie planu ze względu na swój charakter spowoduje lokalne, niewielkie zmiany komponentów środowiska przyrodniczego na obszarze planu i nie przyniesie dalece idących zagrożeń pośrednich, wtórnych i skumulowanych.
7. Realizacja planu w największym stopniu przekształci środowisko wodno-gruntowe (przypowierzchniowe warstwy) oraz krajobraz.
8. Realizacja planu poprzez rozwinięcie infrastruktury technicznej, doprowadzi do minimalizacji negatywnych oddziaływań inwestycji na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego w tym przede wszystkim na stan środowiska gruntowego oraz klimatu akustycznego.

8. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejsza prognoza jest integralną częścią procedury oceny oddziaływania na środowisko planu zagospodarowania przestrzennego. Tak plan przedmiotowy jak i prognoza obejmują swoim zasięgiem fragment gminy Sierakowice, w powiecie kartuskim w województwie pomorskim.

Celem sporządzenia prognozy jest zdefiniowanie zagrożeń dla środowiska przyrodniczego, jakie może przynieść realizacja założeń planu i ewentualne podjęcie działań mających na celu ograniczenie tychże zagrożeń.

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonanego zgodnie z uchwałą Nr XXVI/283/2017 Rady Gminy Sierakowice z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi Gowidlino.

Prognoza została sporządzona w zakresie określonym w Ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.).

Metodyka zastosowana w opracowaniu, to synteza typowych metod dla opracowywanych dokumentów planistycznych. Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano dostępne publikacje, dokumenty i raporty dotyczące obszaru gminy, powiatu i województwa. Punkt wyjścia do analiz stanowiła diagnoza stanu istniejącego w odniesieniu do kierunków i celów stawianych w projekcie miejscowego planu.

Opracowanie prognozy wiąże się z wykorzystaniem szeregu publikacji naukowych, książek, opracowań tematycznych, raportów przy zgodności z obowiązującymi przepisami prawa. Wymienione zostały w punkcie 1.5. opracowania.

Opracowanie prognozy wiąże się z wykorzystaniem dostępnych dokumentów międzynarodowych, wspólnotowych i krajowych. Do najważniejszych należą VI Program Działań Unii Europejskiej zatytułowany: Środowisko 2010 – Nasza Przyszłość, Nasz Wybór, Odnowiona Strategia Zrównoważonego Rozwoju UE oraz Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. Wśród najważniejszych ustaleń w zakresie ochrony środowiska na szczeblu państw członkowskich są dyrektywy, wśród których jako najważniejsze należy wymienić dyrektywę Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków (Dyrektywa Ptasia) oraz dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa). Obie dyrektywy są podstawą prawną tworzenia sieci NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych wyginięciem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt w skali Europy. Politykę państwa w zakresie ochrony środowiska wyznaczają m.in. dokumenty: Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju, Polityce Ekologicznej Państwa 2030 z perspektywą do roku 2016. czy Krajowy planu gospodarki odpadami 2022, dokumenty regionalne to Program Ochrony Środowiska województwa pomorskiego na lata 2013 – 2016 z perspektywą do roku 2020, Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022, Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kartuskiego 2030, Strategia Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014-2024, Program Ochrony Środowiska Gminy Sierakowice na lata 2014-2017 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2018-2021. Wszystkie te dokumenty wyznaczają cele, które stanowią wytyczne dla kształtowania przyszłych dokumentów, tak aby projektowany plan miejscowy kierował się wytycznymi w nimi zawartymi.

W prognozie przedstawiono propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu, wskazując jednocześnie na konieczność zwrócenia uwagi na minimalizację negatywnych oddziaływań w kontekście oraz na konieczność aktualizacji dokumentacji minimum raz w trakcie trwania kadencji rady.

W prognozie przedstawiono charakterystykę poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego (pkt 3): określono położenie geograficzne i fizjograficzne terenu opracowania, rzeźbę terenu, przeanalizowano obecność lub brak surowców mineralnych, wód powierzchniowych i podziemnych, warunków gruntowych i gleb, warunków klimatycznych, występującej w obszarze opracowania fauny i flory oraz warunków kulturowych. Stwierdzono, że teren inwestycji znajduje się w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Oceniono stan i funkcjonowanie środowiska. Analizy wykazały, że tereny gminy poddawane stałym procesom postępującej urbanizacji stanowią obszary o umiarkowanym charakterze obciążeń przyrodniczych. Oceniono także odporność na degradację i zdolność do regeneracji terenów planu, wskazując, że do całość terenów objętych zmianą planu ulega presji w wyniku dalszego zainwestowania.

W prognozie oceniono przewidywane skutki wpływu ustaleń miejscowego planu na środowisko, w tym na środowisko wodno-gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne, gdzie wskazano, m.in. że zapisy planu chronią teren opracowania przed negatywnym wpływem na Jednolite Części Wód Powierzchniowych i Podziemnych, określono, że dojdzie do zmiany przemieszczania się drobnej fauny oraz że zmieni się bioróżnorodność. Ponadto określono wpływ na krajobraz, który zmieni się w wyniku zainwestowania nowymi obiektami, oraz określono, że dojdzie do lokalnych drobnych oddziaływań na klimat, w wyniku zacieniania, zmian przewietrzania oraz w związku z pojawieniem się większej ilości terenów utwardzonych – zmianą bilansu wodnego. Określono brak wpływu na obszary Natura 2000 oraz określono, że projektowana zmiana planu nie chroni terenów opracowania przed efektem klęsk żywiołowych – potencjalnie mogących wystąpić w obszarze opracowania, a do których zaliczono przede wszystkim deszcze nawalne oraz susze.

Wykazano brak transgranicznego oddziaływania na środowisko z uwagi na brak zainwestowania w skali mogącej nieść oddziaływania poza granicami naszego kraju.

Prognoza wykazała szereg powiązań z dokumentami strategicznymi – w tym z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, które wynikają bezpośrednio z powiązań z dokumentami gminnymi, do których należą m.in.: Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014-2024. Powyższe opracowanie wynika oczywiście bezpośrednio z dokumentów regionalnych (szczebel powiatowy i wojewódzki) takich jak: Strategia Rozwoju Powiatu Kartuskiego na lata 2016 -2040 (obecnie w fazie końcowej aktualizacji) oraz Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020, Plan zagospodarowania przestrzennego województwa Pomorskiego – aktualizacja. One zaś wynikają z dokumentów krajowych tj. Strategia Rozwoju Kraju 2007-2015 oraz Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

Ustalenia planu, nie zmieniają zasadniczo charakteru dotychczasowego przeznaczenia. Projekt uchwały ma charakter porządkujący i aktualizujący.

W podsumowaniu prognozy wskazano, że w wyniku realizacji założeń zmiany planu, zostanie wyparta funkcja użytkowania rolniczego, oraz że nastąpi wzrost wskaźnika powierzchni zabudowy.

Oceniono ustalenia projektu planu w aspekcie ochrony środowiska. Wszystkie powyższe stwierdzenia są zgodne z teorią zapobiegania powstawaniu zanieczyszczeń i zagrożeń u źródła, co przynosi korzyści ekonomiczne, społeczne a przede wszystkim środowiskowe.

Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnej to zagrożenia, które najczęściej definiowane są dla sporządzanych planów zagospodarowania przestrzennego. Pewną rekompensatę dla środowiska może przynieść wprowadzenie zapisów dotyczących zachowania określonej ilości obszarów biologicznie czynnych oraz tych mówiących o kompensacji działań, które w fazie realizacji inwestycji powodują niszczenie wierzchnich warstw terenu.

W ujęciu końcowym określono, iż sposób zagospodarowania terenu działek zgodny z obowiązującym planem oraz jego projektowanej zmiany nie spowoduje znaczącego wzrostu zagrożenia środowiska w granicach planu i poza nimi.

Oświadczenie autora prognozy

„Oświadczam, że jako autor prognozy oddziaływania na środowisko, posiadam stosowne wykształcenie i doświadczenie w sporządzaniu prognoz oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2016 poz. 353 ze zm.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej, za złożenie fałszywego oświadczenia.”

Mgr Katarzyna Kusztelak

